

Eix 2: Una societat cívica i moderna

1. L'ENSENYAMENT, PRINCIPAL PRIORITAT DEL PAÍS

Repte 1. Situar la despesa educativa, com a mínim, al nivell de la mitjana europea

- Àmbit 1: Etapes educatives
- Àmbit 2: Centres educatius i professorat
- Àmbit 3: Administració local

Repte 2. Prevenir el fracàs escolar i tractar adequadament l'alumnat amb necessitats educatives específiques

- Àmbit 1: Etapes educatives i educació especial
- Àmbit 2: Educació de persones adultes
- Àmbit 3: Escolarització de l'alumnat immigrant

Repte 3. Millorar, quantitativament i qualitativa, l'ensenyament públic

- Àmbit 1: Etapes educatives
- Àmbit 2: Centres educatius
- Àmbit 3: Coeducació
- Àmbit 4: Revaloració qualitativa de la tasca docent del professorat

Repte 4. Reordenar les dues xarxes escolars mantingudes amb fons públics

- Àmbit 1: Doble xarxa educativa
- Àmbit 2: Ensenyaments artístics

Repte 5. Fer compatible l'objectiu d'assolir nivells d'excel·lència educativa, amb la consecució d'uns objectius mínims comuns a tota la ciutadania

- Àmbit 1: Etapes educatives

2. CATALUNYA, PAÍS DEL CONEIXEMENT

Repte 1. Garantir les inversions públiques en infraestructures d'informació i comunicació i estimular les inversions privades

Repte 2. Liderar des de l'Administració el procés de transició a una societat del coneixement

Repte 3. Incrementar l'esforç en recerca i innovació

Repte 4. Impulsar el desenvolupament d'aplicacions i continguts catalans i també en català.

Repte 5. Configurar la xarxa de les persones

Repte 6: Convertir les universitats públiques en l'eix de política de recerca a Catalunya

3. UNA CULTURA QUE CREA, UNA CULTURA EN XARXA, UNA CULTURA NACIONAL, UNA CULTURA AL MÓN

Repte 1. Fer una cultura catalana oberta als creadors i al món

Àmbit 1: Suport a la creació

Àmbit 2: Les indústries culturals

Àmbit 3: Projecció exterior de la cultura catalana

Repte 2. Impulsar una política cultural oberta a la pròpia gent i a la tradició, al territori i a la innovació

Àmbit 1: Política museística i patrimonial

Àmbit 2: Cultura popular i tradicional

Àmbit 3: Gestió cultural

Repte 3. Fer de la cultura l'espai comunicacional, el motor cívic i econòmic de Catalunya

1. L'ensenyament, principal prioritat del país

La situació actual del sistema educatiu a Catalunya i a l'Estat espanyol és fruit d'un llarg procés i està determinat, en part, per la lluita i la voluntat de sectors progressistes i populars d'aconseguir una escola pública per a tothom, que des de la Revolució Francesa es veu com un mitjà per assolir el progrés social i acostar-se als ideals republicans de llibertat, igualtat i fraternitat.

A Catalunya, on el dèficit d'inversions de l'Estat en infraestructures és crònic, ho és encara més en inversions escolars. Durant molts anys cada ajuntament va anar solucionant aquest dèficit com va poder i, en molts casos, cedint al poder de l'Església la responsabilitat de l'educació dels més joves. De fet, l'escola pública al nostre país només ha tingut en el darrer segle dos moments de fort impuls: l'època de la Mancomunitat i el de la Generalitat Republicana. Un tercer moment és el dels darrers vint-i-cinc anys, amb la recuperació de la Generalitat i l'assumpció de competències educatives, en què s'ha fet un esforç important en la construcció de centres públics.

La desfeta de la guerra civil i la instauració de la dictadura feixista, van representar la pèrdua dels valors progressistes en tots els àmbits culturals, així com un empobriment de l'escola pública. A Catalunya aquesta desfeta va ser encara més notable. Cal recordar la depuració de mestres, la prohibició del català i el control ideològic de continguts i metodologies, entre una llarga llista de greuges.

Aquesta situació es va anar relaxant amb el pas del temps, però tot i així es va arribar fins ben entrada la dècada dels setanta amb una escola pública molt controlada, funcional i castellanitzada. Això i, una vegada més, la manca d'inversions de l'Estat durant la dictadura, va propiciar un creixement desproporcionat de l'escola privada.

En recuperar l'autogovern, l'any 1979, la Generalitat assumia competències plenes en ensenyament i, malgrat no aconseguir competències exclusives com ERC havia reclamat en el seu moment, Catalunya disposava d'una oportunitat històrica com mai anteriorment havia tingut per construir un sistema públic d'educació: català, innovador i de qualitat.

Certament, partíem d'una situació de fort dèficit d'escola pública, molt superior a la de l'Estat espanyol i sense comparació amb el nostre entorn europeu, però comptàvem amb una allau de noves incorporacions de professorat relativament jove i compromès amb l'ensenyament públic, amb el CEPEPC, els moviments de renovació pedagògica o el moviment d'escoles d'estiu, entre d'altres, així com el suport de les famílies i de la societat catalana com a elements mobilitzadors per a un ensenyament de qualitat. Si disposàvem dels ingredients necessaris i teníem els instruments polítics com mai no havíem tingut (només recordar que l'Estatut republicà no disposava de competències sobre les escoles públiques estatals a Catalunya), caldria preguntar-nos per què després de més de 22 anys el nostre sistema educatiu es troba en la situació actual.

La resposta no pot ser certament unicausal. Algunes decisions polítiques han tingut una transcendència que ha condicionat el que ara patim. Els successius governs de CiU no han tingut l'educació com a prioritat, han dut a terme una política educativa erràtica, mancada de planificació, amb una gestió deficient dels recursos i amb actuacions que han afavorit el creixement desmesurat de determinats centres educatius de titularitat privada. La promulgació de la Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE), de 1990, va obrir noves esperances de canvi i de millora.

Amb tot, els reptes del nou sistema educatiu eren d'un abast molt ambiciós que necessitava importants canvis tant a nivell estructural i organitzatiu, com pel que fa als aspectes metodològics i la formació del professorat. Res de tot això s'ha fet en la mesura que calia.

Per dur a terme una reforma d'aquest gruix calia garantir un finançament específic i les ades pel que fa a Catalunya no són bones. L'any 2000, la despesa pública en ensenyament a Catalunya representava el 2,77 % del PIB, mentre que a l'Estat espanyol destinava a aquesta finalitat el 4,33 % del PIB; la despesa pública per càpita destinada a educació a Catalunya era un 12 % inferior a la mitjana de l'Estat espanyol i més d'un 30 % inferior a la mitjana de la Unió Europea. En termes de recursos econòmics per alumne, a l'Estat espanyol es destinen un 6 %

més que a Catalunya per alumne de primària i un 8 % més per alumne de secundària; aquests diferencials negatius es transformen, comparada Catalunya amb la Unió Europea, en un 24 i un 30 %, respectivament.

D'altra banda, calia la complicitat del professorat i reformar profundament la seva formació a fi d'afrontar els nous reptes educatius, aspecte que també es va negligir. A més, la falta de directrius i d'orientació per al tractament de la diversitat de l'alumnat, la manca de recursos i l'excessiva burocratització han estat, també, algunes de les causes de la deserció docent als plantejaments del nou sistema educatiu.

La dualització del sistema educatiu català mantingut amb diners públics (xarxa pública i xarxa privada concertada) tampoc és una situació exempta de problemes, principalment pel volum relatiu que ha assolit a Catalunya la xarxa concertada, la qual escolaritza el 42 % dels alumnes (12 punts per sobre de la mitjana de l'Estat espanyol) i absorbeix el 24,3 % dels recursos públics destinats a l'ensenyament (a l'Estat espanyol només el 15,1 %). La dualització també manifesta altres problemàtiques de tipus més qualitatiu, com ara, per exemple, el fet que el 85 % dels alumnes procedents de la immigració estiguin escolaritzats en centres públics.

Finalment, tot sistema educatiu ha de ser flexible i àgil per corregir sobre la marxa les disfuncions que es puguin anar detectant i reforçar aquells aspectes innovadors que demostrin eficàcia amb l'objectiu de generalitzar-los allà on convingui. Tampoc en aquest aspecte, l'Administració, governada per CiU, no ha sabut estar a l'alçada i ha deixat degradar la situació en molts instituts d'educació secundària desbordats per un nou alumnat producte de l'allargament de l'escolaritat obligatòria, dels profunds canvis dels models familiars i socials i de la constant arribada migratòria. Les dades són contundents en aquest aspecte: a la província de Barcelona, un 30 % dels alumnes de 16 anys no superen l'ESO, el Departament d'Ensenyament només oferta places de garantia social per al 22 % dels no graduats i només el 63 % d'aquesta oferta educativa arriba a concretar-se definitivament.

És en aquest context, on el PP ha vist abonada la seva Llei Orgànica de Qualitat de l'Educació, que se situa en la línia privatitzadora i desmantelladora d'un servei públic essencial com és l'educació, i constitueix una de les agressions més serioses que ha patit l'ensenyament públic català durant l'època democràtica. Perquè limita seriosament, encara més, la capacitat de Catalunya d'oferir un sistema educatiu propi, imposa una visió única de la història d'Espanya, estableix la prova general del batxillerat que, si es dissenya de manera central per a tot l'Estat, arrossegarà el sistema a impartir uns continguts que no tenim per què compartir, fa referències constants sobre els ensenyaments mínims, confereix un paper de control sobredimensionat a l'alta inspecció i explicita la garantia de rebre l'ensenyament en la llengua oficial de l'Estat. Tot plegat exemples evidents de la visió uniformitzadora i de la intenció de voler recuperar el control centralista de l'educació a tot l'Estat.

En tot el document es respira un aire de voler tornar al passat en busca d'un alumnat i d'una societat que ja no existeix; és una llei que no detecta una part significativa dels problemes que té avui plantejats l'educació i, amb els que sembla detectar, no aporta res de nou per a solucionar-los, amb el risc d'agreujar-los encara més.

Tots aquests aspectes fan que la Llei generi una gran preocupació pel que diu explícitament, i pel que de manera implícita queda obert a posteriors desplegaments normatius, que poden portar a un greu retrocés en l'ensenyament i afectar greument el poder de decisió de Catalunya.

ERC proposa fer un canvi de rumb a la política educativa que comporti un nou impuls de confiança i qualitat al sistema educatiu català. Per a ERC, el sistema educatiu ha de garantir, en l'àmbit de la societat del benestar i de la igualtat d'oportunitats que volem construir, uns objectius educatius mínims comuns a tota la ciutadania que permetin la participació efectiva i democràtica en la societat en igualtat de drets i deures. Aquests objectius han d'estar centrats en ajudar les persones, especialment la infància i la joventut, a la formació integral de la seva personalitat, contribuir al seu creixement psicològic i social i desenvolupar el conjunt de les seves potencialitats i capacitats individuals, així com compensar les desigualtats socials.

ERC reclama, per a Catalunya, l'assumpció de competències exclusives en ensenyament per poder dotar-nos d'un sistema educatiu propi que respongui realment a les necessitats del país i exigeix la reforma de l'actual model de finançament. Només disposant plenament dels nostres recursos econòmics, podrem finançar un model educatiu de qualitat, adequat al nivell socioeconòmic i cultural de Catalunya.

No obstant això, ERC, com a partit de govern, considera l'educació com la prioritat de govern per a Catalunya i es compromet a dur a terme urgentment un canvi de rumb de la política educativa, en el convenciment que, sigui quin sigui el marc normatiu, financer o polític que regeixi, el nostre sistema educatiu necessita canvis profunds, que incideixin realment en el dia a dia de la tasca docent i convivencial de la comunitat educativa. Cal recuperar la il·lusió del professorat i de les famílies per l'escola pública catalana i, per fer-ho, el Govern de la Generalitat s'haurà de comprometre decididament a la dotació de recursos suficients i eficaços per fer front als nous reptes educacionals d'un alumnat que és l'exponent de la situació i de les transformacions de la nostra societat, i a les exigències de la societat catalana que ambiciona per als seus ciutadans i ciutadanes un esdevenidor de progrés, benestar i de justícia social.

Amb el convenciment que tota millora educativa, perquè sigui real, ha de poder disposar de recursos suficients, comptar amb la participació i la complicitat del professorat i del conjunt d'agents implicats en la comunitat educativa, així com d'un consens social ampli, ERC proposa obrir un procés de diàleg social que conflueixi en la consecució d'un pacte nacional per a l'educació, que configuri un canvi de rumb de la política educativa que, des del consens, la complicitat i el compromís de les parts, comporti un nou impuls de confiança i de qualitat al conjunt de tot el sistema educatiu català. Aquest pacte nacional per l'educació, *hauria de plantejar-se sobre cinc grans punts que constitueixen els principals reptes que avui ha d'abordar la societat catalana:*

1. El compromís del Govern de la Generalitat de prioritzar, en l'elaboració dels pressupostos, les partides per a ensenyament, amb l'objectiu de situar la despesa educativa, com a mínim, al nivell de la mitjana europea.
2. L'aplicació de mesures urgents de prevenció general del fracàs escolar, de tractament adequat de l'alumnat amb necessitats educatives especials i d'acolliment de l'alumnat immigrant.
3. L'establiment i l'execució d'un pla de xoc que comporti una millora quantitativa i qualitativa de l'ensenyament públic com a servei fonamental i vertebrador del sistema.
4. La reordenació de les dues xarxes escolars mantingudes amb fons públics, estructurant el sistema per tal que s'estableixi un nou marc de relacions de mútua conformitat, tenint en compte els següents principis:
 - 4.1. La determinació de criteris clars per a concertar noves línies educatives, d'acord amb l'esperit de la norma, en funció que satisfacin necessitats d'escolarització i/o que atenguin poblacions escolars de condicions socioeconòmiques desfavorides.
 - 4.2. L'establiment d'un nou procediment per als centres privats que vulguin acollir-se al règim de concerts, estipulant clarament en el contracte els drets i les obligacions que voluntàriament adquireixen en virtut del concert, que si no es complissin serien motiu suficient de rescissió del contracte.
 - 4.3. L'inici d'un procés gradual de revisió de les condicions del concert per assegurar progressivament la gratuïtat a les famílies i la igualtat de condicions amb els centres públics.
 - 4.4. L'assoliment progressiu de la igualtat de condicions laborals per al professorat d'ambdues xarxes.
 - 4.5. L'obertura d'un procés d'integració a la xarxa pública dels centres privats concertats, juntament amb el seu professorat, que voluntàriament ho sol·licitin i reuneixin les condicions per fer-ho.

5. La implementació de canvis organitzatius i metodològics als centres educatius que, d'acord a la comprensivitat de les etapes d'educació obligatòria, faci compatible l'objectiu d'assolir nivells d'excel·lència educativa amb la consecució d'uns objectius mínims comuns a tota la ciutadania, que permetin la participació efectiva i democràtica en igualtat de drets i deures.

Repte 1. Situar la despesa educativa, com a mínim, al nivell de la mitjana europea

ÀMBIT 1: ETAPES EDUCATIVES

1. Objectius

- 1) Incrementar l'oferta de places en sistema públic, especialment pel que fa a l'educació infantil de 0 a 3 anys, garantia social i idiomes.
- 2) Adequar les dotacions de les plantilles del professorat als requeriments de la tasca educativa i millorar els recursos al seu abast.

2. Mesures

- 1) Incrementar l'oferta pel que fa a l'educació infantil, primer cicle (0 a 3 anys) amb els següents criteris:
 - a) Places públiques d'educació infantil 0-3. ERC impulsarà amb els recursos de la Generalitat de Catalunya i amb la cooperació de les administracions locals la creació de suficients places públiques de l'etapa 0-3 fins a cobrir la demanda existent. La Generalitat preveurà un sistema d'ajuts a l'escolarització infantil, amb la finalitat de garantir que totes les famílies que, pel seu nivell d'ingressos ho necessitin, puguin accedir a les places públiques d'aquest tram educatiu.
 - b) Oferta de serveis i activitats complementàries per a infants de 0-3, en horari extraescolar, per atendre les necessitats de les mares i els pares que per raons laborals necessitin aquest servei. Aquest servei complementari estaria ubicat preferentment a les llars d'infants.
 - c) Planificació i descentralització de l'oferta 0-3. La planificació i creació de places públiques d'escola bressol s'ha de fer de manera descentralitzada, per poblacions i per barris, d'acord amb les previsions fetes pels respectius ajuntaments. S'ha de completar durant els propers quatre anys i ha de poder atendre els nens/es des de la fi de la baixa maternal o paternal, fins als tres anys. A l'hora de programar la construcció dels nous centres públics de primària s'ha de preveure, de manera sistemàtica, un espai per construir-hi una llar d'infants pública amb entrada, instal·lacions i pati diferenciat, tal com preveu l'actual normativa. També cal aprofitar en les escoles de primària existents, si hi sobren espais, la possibilitat d'ubicar-hi noves llars d'infants.
- 2) Augmentar la plantilla de *professorat en educació infantil, segon cicle (parvulari de 3 a 6 anys)*. Per poder garantir un seguiment adequat de cada alumne caldria, per a cada línia de parvulari, una plantilla que contemplés a l'aula de P3, a més del tutor/a, un/a tècnic/a superior en educació infantil. A les aules de P4 i P5, a més dels tutors/res, un/a mestre/a de suport compartit, sempre i quan aquestes aules tinguessin més de 20 nens/nenes per grup. Per a les escoles amb ràtios inferiors caldria establir una gradació adequada.
- 3) Revisar la dotació i gestió de recursos en totes les etapes educatives, amb els següents criteris:
 - a) Dotació de recursos. Els centres públics han de garantir aquests mínims per a tot l'alumnat i, per tant, l'administració educativa els ha de proporcionar els recursos humans per poder fer, si calen, desdoblaments de grup i reforços per a l'alumnat que ho necessiti, i també els mitjans econòmics i materials per oferir un ensenyament de qualitat.
 - b) Assegurar la bona gestió dels recursos. D'una banda, cal que l'equip directiu del centre planifiqui els mitjans organitzatius, de gestió i de control intern, i per l'altra, que

l'administració educativa exerceixi el control extern, per assegurar un bon ús dels recursos i, en definitiva, dels diners públics.

- 4) Ampliar l'oferta de programes públics de garantia social, gestionats per les administracions locals.
- 5) Reforçar l'ensenyament d'idiomes en dos sentits:
 - a) Incrementar progressivament l'oferta de places públiques d'idiomes, mantenint i millorant la qualitat educativa.
 - b) Crear noves escoles oficials d'idiomes (EOI) tenint present una distribució territorial que permeti l'accés a aquest servei de tota la població que ho necessiti.
- 6) Gratuïtat del material i els llibres de text escolars. ERC iniciarà el procés per a la progressiva universalització de la gratuïtat dels llibres de text i de la resta de material escolar d'ús obligat per a l'alumnat dels ensenyaments obligatoris, dotant i cedint la propietat d'aquest material als centres docents, que en seran els dipositaris, tot garantint el manteniment d'un temps útil de 4 anys en el cas dels llibres de text. Una vegada aconseguida la gratuïtat, el cost dels llibres de text no podrà ser imputat a l'alumnat d'aquests ensenyaments. En el supòsit que un alumne faci malbé o inutilitzi algun llibre de text, i previ acord del Consell Escolar del centre, se li exigirà el cost per a la seva reposició.

ÀMBIT 2: CENTRES EDUCATIUS I PROFESSORAT

1. Objectius

- 1) Impulsar l'autonomia dels centres.
- 2) Millorar la dotació de recursos dels centres i assegurar la bona gestió dels mateixos.
- 3) Afavorir la participació en la gestió dels centres.
- 4) Impulsar l'obertura dels centres educatius a les necessitats de la comunitat. Promoure una oferta àmplia d'activitats extraescolars en hores i dies no lectius.

2. Mesures

- 1) Incrementar progressivament durant la propera legislatura els recursos destinats a l'ensenyament públic fins a arribar a la mitjana dels països de la UE (fins al 6% del PIB).
- 2) Dotar els centres amb professorat i recursos suficients. Tots els centres s'han de dotar d'una plantilla i recursos suficients que els permetin un funcionament correcte i impartir una educació de qualitat. Al mateix temps, però, cal contemplar increments en les dotacions de plantilla, de recursos econòmics i de mitjans materials, per a aquells centres de qualsevol etapa educativa que tinguin percentatges elevats d'alumnat immigrant o procedent de famílies de nivell socioeconòmic molt desfavorit.
- 3) Crear comissions interdepartamentals. El Departament d'Ensenyament ha de liderar una comissió interdepartamental de coordinació amb els Departaments de Benestar i Família, de Justícia i de Sanitat, i crear comissions de treball conjunt a les localitats grans o a la comarca, dotades de recursos i capacitat de fer propostes operatives.
- 4) Intervenir socioeducativament en les famílies. Aquesta comissió interdepartamental ha de promoure cursets i editar publicacions, dirigits a les famílies, sobre conceptes bàsics de l'educació i l'atenció als seus fills i filles com: alimentació, sanitat, hores de descans, hàbits d'higiene, d'ordre, saber dir no, seguiment escolar, compartir estones de joc, de treball a la llar, d'educació del lleure, etc.

- 5) Dotar de recursos suficients l'escolarització de l'alumnat immigrant. Establir un tractament diferenciat, en l'assignació de professorat i de recursos, als centres que tenen alts percentatges d'immigració.
- 6) Aplicar mesures de suport a l'autonomia dels centres educatius:
 - a) Increment pressupostari per funcionament, a tots els centres, d'acord amb indicadors objectius (nombre d'alumnat, característiques dels centres, context social, etc.)
 - b) Dotació pressupostària per a l'adquisició de material d'ús didàctic i d'ús administratiu.
 - c) Dotació de recursos vinculada a projectes. Dotació específica de recursos financers, materials, tècnics i humans, vinculats al desenvolupament del projecte educatiu de centre (PEC), temporalitzat i avaluable, amb especial atenció als centres ubicats en zones socialment i econòmicament desfavorides.
- 7) Obertura dels centres educatius en horaris i dies no lectius, amb possibilitat de poder utilitzar les seves instal·lacions i oferta d'activitats extraescolars de caràcter formatiu, cultural, lúdic o esportiu per a l'alumnat del centre.
- 8) Impulsar l'elecció democràtica dels equips directius. Manteniment d'un sistema d'accés a la direcció dels centres públics mitjançant l'elecció democràtica de candidats que compleixin els requisits de valoració objectiva de capacitat i mèrits professionals.
- 9) Regular la participació democràtica als centres privats. Regulació del sistema d'accés a la direcció i de les funcions directives dels centres privats concertats amb el propòsit d'aconseguir una major participació democràtica de la comunitat educativa.
- 10) Incentivar i promoure la gestió participativa i responsable dels centres. Configurar legalment l'equip directiu, tant des de la perspectiva de la responsabilitat específica del càrrec personal, com des de la d'un equip coherent que comparteix un projecte educatiu per al centre. En aquest sentit, cal prendre mesures per enfortir i prestigiar, entre els docents, la importància de la cultura de la gestió i l'organització. Els centres educatius han de passar d'estar basats en l'actuació individual del professorat, a ser una organització complexa en què el treball de cadascú ha de respondre als acords assumits col·lectivament. Això implica una gestió participativa però que, al mateix temps, requereix reforçar l'autoritat dels equips directius per organitzar els centres, impulsar plans de millora i poder dur a la pràctica els compromisos adquirits.
- 11) Incentivar i promoure l'organització participativa i eficient dels centres. Promoure estructures organitzatives participatives, on les funcions, competències i grau de dependència dels òrgans de gestió i de les diferents comissions de treball estiguin ben definides i responguin a la planificació organitzativa del centre.
- 12) Incentivar i orientar les tasques de coordinació. Incentivació dels equips directius i del conjunt de càrrecs de coordinació horitzontal i vertical del centre, mitjançant un augment d'hores de dedicació per aquestes funcions, un major i més eficaç suport i orientació de l'Administració i un increment retributiu més d'acord amb les responsabilitats que adquireixen.
- 13) *Formular* un pla de formació específica als equips directius més adequat a les necessitats pròpies de la seva funció, capacitant-los per dinamitzar la participació de la comunitat educativa en la gestió del centre i vetllar per la seva eficàcia.

ÀMBIT 3: ADMINISTRACIÓ LOCAL

1. Objectius

- 1) Millorar la qualitat del servei que reben el ciutadans mitjançant l'aplicació del principi de proximitat.

- 2) Assolir la corresponsabilització i la cogestió del sistema educatiu des de les administracions locals.

2. Mesures

- 1) *Crear les Oficines úniques de matriculació.* Traspassar a les administracions locals el procediment d'admissió d'alumnes mitjançant la creació d'Oficines Úniques Municipals d'Escolarització que, sota la direcció de la corresponent comissió de matriculació, assumeixin les competències de tramitació, baremació i aplicació de les normes legals que regeixin en el procés de preinscripció i matriculació de l'alumnat en els centres docents mantinguts amb fons públics. Aquestes oficines d'escolarització, també tindrien la funció d'orientar i informar les famílies de l'oferta educativa existent, sens perjudici de la informació que puguin oferir els mateixos centres.
- 2) Cogestionar la planificació educativa. Crear mecanismes de corresponsabilitat i de cogestió entre el Departament d'Ensenyament i les administracions locals per a la planificació de l'oferta educativa i el mapa escolar, l'oferta de places escolars públiques i l'avaluació de les necessitats d'escolarització, als efectes de la concessió de nous concerts educatius als centres de titularitat privada, així com en l'establiment d'itineraris entre centres d'educació primària i centres d'educació secundària.
- 3) *Traspassar als ajuntaments les competències en les següent matèries:*
 - a) 1r cicle d'educació infantil. Cedir als ajuntaments les llars d'infants de titularitat de la Generalitat i promoure convenis de creació de noves places 0-3, mitjançant el traspàs de competències amb les corresponents dotacions pressupostàries i materials a les administracions locals.
 - b) Educació de persones adultes. Transferir als municipis la titularitat de les escoles públiques d'educació de persones adultes, mitjançant el traspàs de competències amb les corresponents dotacions pressupostàries i materials.
 - c) Beques i ajuts per a material, transport i menjadors escolars. Transferir a les administracions locals la gestió i els recursos per a la concessió de beques i ajuts per a material escolar, serveis de transport i de menjadors escolars.
- 4) *Iniciar el procés de traspàs de competències educatives de l'ensenyament obligatori a l'administració local.* Promoure, en el marc de la Federació i l'Associació de Municipis, un acord amb el Govern de la Generalitat de Catalunya per regular el traspàs de competències educatives de l'ensenyament obligatori i les corresponents partides pressupostàries als ajuntaments que ho desitgin.
- 5) *Impulsar amb les administracions locals l'elaboració de programes d'acolliment per a l'alumnat immigrant.* Elaborar un pla general d'atenció educativa a la immigració i promoure, mitjançant convenis amb les administracions locals, l'elaboració i la gestió per part dels ajuntaments de programes d'acolliment i d'atenció educativa a l'alumnat procedent de famílies immigrants. Tutelar des dels ajuntaments els primers anys d'escolarització i promocionar l'aprenentatge de la llengua entre les mares i els pares d'aquest alumnat, per poder-les informar directament del procés educatiu de les seves filles o fills.
- 6) Millorar el manteniment dels centres educatius. Augmentar el pressupost i millorar la gestió del manteniment de les infraestructures dels centres educatius públics d'educació infantil i primària.
- 7) Assegurar la integració de l'alumnat amb necessitats educatives especials. Assegurar els recursos suficients i adients per garantir la integració de les persones amb necessitats educatives especials.
- 8) Coordinar la formació professional amb les empreses. Col·laborar en l'establiment de canals de comunicació entre els centres, les empreses i les administracions per tal d'ajustar l'oferta de formació professional a les necessitats locals del mercat de treball.

- 9) Ampliar l'oferta de programes de garantia social, en coordinació amb la Generalitat i gestionats per les administracions locals, mitjançant els corresponents convenis de col·laboració.
- 10) Coordinar i promoure serveis extraescolars. Establir convenis de col·laboració amb els ajuntaments per dur a terme Plans d'Usos i Serveis per als centres escolars del municipi, en resposta a la necessitat d'obrir-se al seu entorn i ser un focus de serveis a la comunitat.
- 11) *Facilitar i incentivar des de l'administració educativa la col·laboració amb els ajuntaments, primordialment amb els serveis socials municipals.*
- 12) Implementar plans de coordinació. Des dels municipis s'han de fer plans de coordinació amb museus, entitats culturals, esportives i de lleure, per facilitar la seva col·laboració amb les escoles i l'intercanvi mutu d'experiències.

Repte 2. Prevenir el fracàs escolar i tractar adequadament l'alumnat amb necessitats educatives específiques

ÀMBIT 1: ETAPES EDUCATIVES I EDUCACIÓ ESPECIAL

1. Objectius

- 1) Reduir el fracàs escolar.
- 2) Millorar l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

2. Mesures

- 1) Implantar els TAE (tallers d'adaptació escolar i aprenentatges instrumentals bàsics), amb dos professors/es per grup de fins a 20 alumnes i dotats dels mitjans necessaris.
- 2) Crear i dotar aules obertes. Cal facilitar la creació d'aules obertes (UAC) i dotar-les de mitjans, a tots els IES que ho necessitin. Aquestes aules han de ser ateses per mestres o professorat de pedagogia terapèutica i comptar amb la col·laboració d'altre professorat del centre.
- 3) Creació d'unitats d'escolarització compartida amb professorat especialista. Als diferents territoris s'han de preveure unitats d'escolarització compartida, dotades amb professorat especialista per atendre l'alumnat que manifesta actituds greus de rebuig a la institució escolar o de violència, que sovint tenen el seu origen en problemes de desestructuració familiar o social.
- 4) Creació d'unitats d'escolarització compartida amb personal sanitari. Cal preveure, també, unes altres unitats d'escolarització compartida, amb educadors i personal sanitari, per atendre alumnes amb problemes greus de conducta i trastorns de personalitat, motivats per malalties psiquiàtriques.
- 5) Constituir comissions mixtes d'atenció social. Cal fomentar en els centres la constitució de comissions mixtes d'atenció social, per establir ponts entre els professionals del centre, cap d'estudis, coordinador pedagògic, psicopedagog, tutors/es amb alumnes afectats, professionals externs com l'EAP, Programa de Compensatòria i els professionals dels serveis socials del municipi, educadors de carrer i assistents socials. Amb la funció de fer el seguiment i de proporcionar ajudes a l'alumnat amb greus dèficits familiars o socials, a l'alumnat immigrant i a l'alumnat absentista.
- 6) Incentivar projectes de millora de centres en situació crítica. L'administració educativa ha de promoure acords amb els equips directius dels centres, especialment amb els més deficitaris, o en crisi, i els situats en zones d'atenció preferent, per tirar endavant programes que els ajudin a millorar la seva qualitat educativa i la projecció externa. Encara que la posada en marxa d'aquests programes representi increments de recursos humans o materials, és necessari fer aquest esforç per raons de justícia i d'equitat social. Aquests programes han de ser a mitjà termini, uns quatre cursos, i se n'ha de fer un seguiment sistemàtic i una avaluació anual.
- 7) Reestructurar els serveis educatius, EAP, Programa de Compensatòria, CREDA, SEDEC, CRP. Definir clarament la seva funció i objectius, i incrementar els/les professionals dels equips d'acord amb la funció que se'ls encarregui.

- 8) Continuar avançant en la línia d'integració de l'alumnat amb necessitats educatives especials en els centres ordinaris, acompanyats del personal i del material que calgui.
- 9) Implementar el mapa escolar de l'educació especial per poder atendre aquell alumnat que per al seu progrés personal, necessita uns recursos molt diferenciats que impedeixen la seva integració a la xarxa de centres ordinaris. Aquest mapa ha de contemplar la construcció d'una xarxa de centres públics amb tots els/les especialistes i mitjans materials que permetin, a aquest alumnat, avançar personalment i en els seus aprenentatges tant com sigui possible. El mapa ha de planificar la xarxa de centres amb criteris de territorialitat, per poblacions i comarques, evitant transports incòmodes i innecessaris.
- 10) Elaborar el pla director de l'educació especial que reguli tots els aspectes d'aquesta modalitat educativa referents a tipologia de centres, educacions compartides, formació del professorat, ràtios alumnes/professorat, paper dels educadors/es, especialistes, vetlladors/es, personal sanitari als centres, etc.
- 11) Regularitzar els convenis entre el Departament d'Ensenyament i els Departaments de Sanitat i Benestar i Família, pel que fa a l'educació especial, i fer-los operatius en el territori amb la implantació de comissions estables per poblacions grans o comarques.

ÀMBIT 2: EDUCACIÓ DE PERSONES ADULTES

1. Objectius

- 1) Facilitar una nova oportunitat per a la promoció personal dels ciutadans i de les ciutadanes.

2. Mesures

- 1) Traspasar les competències de les escoles d'adults als ajuntaments amb les corresponents partides pressupostàries.
- 2) Establir, d'acord amb els ajuntaments, una xarxa de centres que cobreixi la demanda ciutadana d'atenció.
- 3) Potenciar els centres d'adults amb els recursos suficients.
- 4) Oferir places de preparació per a les proves d'accés a ensenyaments superiors. Aquests centres han de poder capacitar la població per poder presentar-se a les proves d'accés dels cicles formatius i també a les proves d'accés a la universitat per a majors de 25 anys.
- 5) Mantenir i potenciar la funció alfabetitzadora. Les escoles d'adults han de mantenir també el seu caràcter de centres d'alfabetització per a aquella població que ho necessita. Alfabetització que s'ha de fer en català i amb especial incidència a l'atenció de la població immigrada.

ÀMBIT 3: ESCOLARITZACIÓ DE L'ALUMNAT IMMIGRANT

1. Objectius

- 1) Integrar l'alumnat immigrant al sistema educatiu català de la manera més ràpida i satisfactòria possible.
- 2) Assolir les capacitats comunicatives en català i la resta de les competències bàsiques.

2. Mesures

- 1) Elaborar un pla integral d'atenció a l'alumnat procedent de la immigració i a les seves famílies, que compti amb el treball coordinat dels diferents departaments del Govern de la Generalitat, la participació dels ajuntaments i que contempli:
 - a) Oficines municipals d'acollida, amb funcions d'informació i acompanyament.
 - b) Plans d'acollida als centres educatius amb una organització que faciliti l'aprenentatge del català, la incorporació progressiva a la resta del currículum i, finalment, la integració a la resta d'activitats del centre.
 - c) Crear aules d'acollida per a l'alumnat immigrant. L'administració educativa ha de posar els mitjans perquè els IES situats en zones de forta immigració, amb l'assessorament dels professionals del SEDEC, puguin crear aules d'acollida, ateses per un professor/a de llengua catalana o per un/a mestre, per a cada grup de deu alumnes immigrants amb desconeixement de la llengua catalana. L'objectiu d'aquestes aules és que l'alumnat immigrant adquireixi les competències comunicatives en català i, a mesura que les vagi assolint, augmenti progressivament la participació en les activitats del seu grup classe fins a la completa integració.
 - d) Cursos de català per als pares i mares de l'alumnat.
 - e) Informació del funcionament del poble o la ciutat en què viuen, dels serveis sanitaris, dels serveis socials, del transport, de l'habitatge, associacions de veïns i veïnes, centres cívics, d'esplai, etc.
 - f) Informació sobre contractes laborals, seguretat en el treball, oficines d'ocupació, etc.
 - g) Informació sobre Catalunya, el país on viuen, i el sistema de drets i deures democràtics establerts a la nostra societat.
- 2) Establir mecanismes de coordinació. Cal l'actuació coordinada de totes les Direccions Generals del Departament d'Ensenyament, i també cal la coordinació dels seus serveis i programes, amb la dotació dels recursos humans i materials necessaris, per poder atendre les tasques que se'ls encomanin.
- 3) Evitar la concentració d'alumnat immigrant. Les comissions de matriculació han de vetllar perquè l'alumnat immigrant es distribueixi entre els centres públics i concertats d'una mateixa zona.
- 4) Programar activitats de formació intercultural al professorat. Programació d'activitats de formació per al professorat sobre els valors i hàbits més rellevants de les cultures de procedència del seu alumnat i facilitar aquells aspectes que, per la seva importància i interès, puguin servir d'element de connexió.
- 5) Programar activitats de formació al professorat per a l'ensenyament de la lectura i l'escriptura. Cal preparar el professorat d'educació infantil i primària per donar-li coneixements i estratègies per connectar amb la cultura i la llengua materna de l'alumnat en el moment de fer l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura.
- 6) Elaborar i dotar de materials curriculars. Elaborar, i posar a disposició dels centres, materials curriculars i multimèdia, així com material per configurar aules d'autoaprenentatge que faciliti l'alfabetització, l'aprofundiment en el coneixement del català i l'assoliment de la resta de les competències bàsiques.
- 7) Assessorar i orientar. Proporcionar assessorament als centres sobre l'elaboració del pla d'acollida de l'alumnat immigrant.
- 8) Oferir criteris d'actuació. Elaborar propostes i facilitar criteris d'actuació als centres docents per tal de garantir a l'alumnat immigrant un bon aprenentatge, una bona convivència i una adequada integració social.
- 9) Educar per a la interculturalitat. Aportar als centres orientacions i materials per treballar l'educació intercultural.

10) Ampliar l'oferta de llengües relacionades amb la nova immigració en els centres públics d'ensenyament d'idiomes.

Repte 3. Millorar, quantitativament i qualitativa, l'ensenyament públic

ÀMBIT 1: ETAPES EDUCATIVES

1. Objectius

- 1) Consolidar l'ensenyament públic com a servei fonamental i vertebrador del sistema educatiu.
- 2) Integrar les noves necessitats educatives derivades de l'evolució social.

2. Mesures

- 1) *Pel que fa a l'educació infantil, primer cicle (0 a 3 anys):*
 - a) Mantenir el caràcter educatiu del 0-3. Per respecte a les famílies que opten per escolaritzar els seus fills/es a les escoles bressol, aquestes han de mantenir el caràcter educatiu i estimulador per als infants. Cal revisar la normativa vigent de manera que permeti flexibilitzar els serveis i els horaris i fer-los més adaptables a les necessitats de les famílies. S'han d'exigir a tots els establiments que acullen infants d'aquesta edat les mateixes condicions d'espais i de titulació del professorat que es demana a l'escola bressol.
 - b) Mantenir com a voluntària l'escolarització de 0 a 3 anys. S'ha de mantenir el caràcter voluntari per a les famílies de decidir l'escolarització dels seus fills/es en el primer cicle de l'educació infantil.
 - c) Municipalitzar el 0-3. Cal traspasar la titularitat dels centres públics d'educació infantil als ajuntaments, amb les corresponents partides pressupostàries. Els ajuntaments han d'assumir les competències en el procés d'admissió d'alumnes del primer cicle de l'educació infantil, *tal com preveu el Decret 31/2002 de 5 de febrer*.
 - d) Flexibilitzar els horaris i la qualitat educativa. Les llars d'infants públiques han d'oferir un horari flexible, servei de menjador, espais adequats, professorat titulat en un nombre suficient per poder donar una atenció adequada i una educació de qualitat. Això implica que, a més de l'horari lectiu d'atenció directa, hi ha d'haver unes hores per poder fer reunions de coordinació i activitats de formació.
- 2) *Establir l'obligatorietat del segon cicle d'educació infantil (parvulari de 3 a 6 anys). Cal garantir el caràcter educatiu del cicle i la conveniència que sigui obligatori. (De fet, a Catalunya, està escolaritzat pràcticament el 100% de la població).*
- 3) *Pel que fa a l'educació primària:*
 - a) Incrementar la plantilla. La plantilla de primària hauria de disposar, per cada línia completa, de dos/dues especialistes d'anglès, un/a d'educació física, un/a d'educació especial, un/a de música i sis generalistes de primària.
 - b) Reforçar l'acció tutorial. Els tutors/es han de disposar de la reducció d'una hora lectiva per poder fer la seva tasca.
- 4) *Pel que fa a l'educació secundària obligatòria:*
 - a) Reduir el nombre de professorat que intervé en un mateix grup. L'organització del centre ha de facilitar l'agrupació de matèries, reduint el nombre de professorat per grup, al primer cicle de secundària, i evitant la desorientació que això produeix en una part considerable de l'alumnat.
 - b) Reforçar l'acció tutorial. Cal establir un programa de formació, que faciliti als centres l'elaboració d'un pla coherent d'acció tutorial, que contempli l'atenció al grup, el seguiment i l'orientació individual de l'alumnat i l'atenció a les famílies. Els tutors/es, per exercir la seva tasca, han de tenir una reducció de tres hores lectives, però sota el

- control del mateix centre i de l'administració educativa, que garanteixi l'aplicació d'aquest pla.
- c) Garantir l'eficàcia organitzativa dels centres. Cal garantir, per part de l'equip directiu, les reunions de departaments amb unificació de programacions i de criteris organitzatius, metodològics i d'avaluació. Les adaptacions curriculars han de ser elaborades de manera conjunta pel departament d'orientació i el departament didàctic de referència.
 - d) Orientar i fer el seguiment de l'alumnat. Cal assegurar les reunions d'equips docents i el funcionament col·legiat de les juntes d'avaluació, amb especial seguiment i orientació per a l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge.
 - e) Establir plans de formació i d'actualització científica i metodològica que ajudi el professorat a fer un ensenyament atractiu i motivador, renovant i millorant metodologies i incorporant les noves tecnologies a la docència.
 - f) Crear el Departament d'orientació. L'administració ha de crear el Departament d'orientació amb dotació a cada IES de psicopedagog i mestre de pedagogia terapèutica i la col·laboració estable de l'EAP. Cal definir clarament la seva funció i objectius, i incrementar el nombre de professionals d'acord amb les necessitats del centre.
- 5) *Salvaguardar les competències educatives de Catalunya en matèria d'ordenació educativa en el cas dels batxillerats.* En el cas que s'arribi a implantar la prova general del batxillerat, s'ha de dissenyar en el marc de les competències de cada comunitat autònoma. És a dir, s'ha d'elaborar pel Departament d'Ensenyament a Catalunya i no amb caràcter centralista des de Madrid per a tot l'Estat.
- 6) Pel que fa a la formació professional:
- a) Desenvolupar el Pla General de Formació Professional i elaboració d'una normativa específica, que integri de manera coherent les diferents modalitats avui existents, la formació inicial, la contínua i l'ocupacional; que ordeni i estructurï el sistema de formació professional per adequar-lo a les necessitats socials, econòmiques i productives del país; i que el doti de recursos suficients per garantir la seva qualitat.
 - b) Crear centres públics de formació professional integrats i de referència de Catalunya, almenys un per a cada família professional, com a element de racionalitat i rendibilitat dels recursos existents, l'objectiu dels quals serà liderar i cohesionar l'oferta formativa de la família professional corresponent i integrar progressivament els tres tipus de formació professional inicial, contínua i ocupacional. Aquests centres de referència estaran dotats de recursos i de plantilla addicional per:
 - i) Activitats de coordinació amb les empreses.
 - ii) Liderar les propostes d'innovació.
 - iii) Coordinar el conjunt de professorat que imparteix la mateixa matèria en diferents centres docents.
 - iv) Formació del professorat de la família professional.
 - v) Desenvolupament de materials didàctics i curriculars.
 - vi) Suport tècnic, entre altres.
 - c) Endegar el pla de xoc de formació del professorat, destinat al professorat de totes les famílies professionals, però molt especialment al professorat de nous cicles formatius sense correspondència amb l'antiga FP. ERC entén que la qualificació del professorat per assolir els objectius de competència i capacitat professionals de l'alumnat que necessita el sistema productiu, és un dels principals factors de qualitat de la formació professional reglada. L'Administració incentivarà la participació formativa del professorat, que serà gratuïta i disposarà dels permisos corresponents per realitzar-la en horari laboral. En correspondència, s'establiran mesures de garantia d'assistència i d'aprofitament per part del professorat i, si s'escau, el compromís d'aplicar els coneixements adquirits a la seva pràctica docent. El pla de xoc de formació, establert per a un període de 3 anys, tindrà quatre modalitats:
 - i) Modalitat de formació en l'empresa amb estades de 3 a 6 mesos, quan sigui necessari.
 - ii) Modalitat de formació i actualització tècnica, científica i didàctica, oferta directament pel Departament d'Ensenyament.

- iii) Modalitat de formació i actualització tècnica i científica, mitjançant cursos, postgraus o màsters oferts per les universitats o altres institucions.
 - iv) Modalitat de formació al mateix centre.
 - d) Mantenir l'estabilitat de l'oferta dels cicles formatius, almenys durant 4 anys, per rendibilitzar els recursos esmerçats i poder avaluar suficientment la viabilitat real de l'oferta.
 - e) Possibilitar l'oferta formativa integrada. Possibilitar que tots els centres públics que imparteixen formació professional i que ho sol·licitin, puguin oferir una formació integrada dels tres subsistemes existents: formació inicial, contínua i ocupacional.
- 7) *Pel que fa a l'ensenyament d'idiomes:*
- a) Adequar progressivament totes les EOI a les noves tecnologies, aules d'autoaprenentatge, dotacions informàtiques adequades, laboratoris d'idiomes.
 - b) Dissenyar i gestionar un nou programa d'ensenyament a distància adaptat a les noves tecnologies, des de l'àmbit català.
 - c) Fer coincidir l'edat mínima de matriculació a les EOI amb la de l'acabament de l'ensenyament obligatori, 16 anys.
 - d) Facilitar les estades i l'intercanvi d'alumnat amb els països de la llengua estudiada.

ÀMBIT 2: CENTRES EDUCATIUS

1. Objectius

- 1) Facilitar i promoure espais i temps per a la reflexió i l'anàlisi i incentivar la cultura de l'avaluació com a eina de millora educativa.
- 2) Potenciar la capacitat d'innovació del sistema educatiu públic.
- 3) Incorporar les noves potencialitats tecnològiques al desenvolupament educatiu.

2. Mesures

- 1) Incrementar una hora complementària diària per a l'alumnat dels centres públics de l'educació primària. A l'escola pública de primària cal augmentar l'horari de l'alumnat amb una hora diària de caràcter complementari, com té l'escola privada, que possibiliti a l'alumnat l'accés a activitats creatives que serveixin de complement al currículum establert. El professorat mantindrà el mateix nombre d'hores lectives que fa actualment.
- 2) *Crear espais "reals" de revisió i anàlisi de la pràctica docent en els centres educatius, és a dir, delimitats en el temps i en l'espai, i inclosos en la programació del centre, amb les següents finalitats:*
 - a) Potenciar els processos d'avaluació externa duts a terme per l'administració educativa.
 - b) Dissenyar programes d'avaluació interna als centres educatius, elaborats pels equips docents i incentivats des de les administracions educatives. Aquest procés de disseny i la seva posterior aplicació haurà de portar aparellada la corresponent dotació de personal i de recursos econòmics.
 - c) Coordinar els programes d'avaluació interna dels centres amb l'avaluació externa feta per l'administració educativa.
- 3) Reforçar l'organització dels centres educatius per promoure la reflexió, el debat i l'anàlisi de la pràctica docent, garantint espais adequats i hores específiques de dedicació del professorat. Aquesta càrrega horària complementària serà comptabilitzada per l'Administració educativa en la confecció de la plantilla del centre.
- 4) Potenciar l'autonomia dels centres. El grau d'autonomia serà el més alt possible en aquells centres que voluntàriament vulguin assumir projectes diferenciats. L'Administració establirà

normes supletòries de mínims per als casos en què el centre educatiu no elabori una regulació pròpia.

- 5) Incentivar experiències innovadores en l'organització i funcionament dels centres, basades en el treball en equip dels professionals que hi treballen i establiment de mecanismes de suport i d'orientació per al seu desenvolupament.
- 6) Promoure la participació, amb accions que desenvolupin la col·laboració efectiva dels pares, mares i de l'alumnat en els centres educatius.
- 7) Introduir mecanismes diferenciats d'adscripció de professorat als centres públics en funció de les necessitats específiques del centre.
- 8) Ordenació de nous sistemes de provisió de vacants que assegurin que les persones assignades a un lloc de treball tinguin la formació i l'especialització adequada a la tasca encomanada.
- 9) Disminuir la variació de persones substituïdes en el mateix centre, descentralitzant la gestió del personal, especialment pel que fa a les substitucions del professorat.
- 10) Garantir l'estabilitat del professorat, configurant equips docents estables i coherents, i revisant l'actual sistema de gestió de personal.
- 11) Instaurar mecanismes de coordinació CEIP-IES. Instauració de mecanismes estables de coordinació entre els centres públics d'educació infantil i primària i els instituts d'ensenyament secundari, compartint recursos o desenvolupant projectes comuns.
- 12) Garantir que les biblioteques escolars siguin una eina fonamental en l'acció educativa dels centres.
 - a) Dotant i millorant qualitativament les biblioteques, als centres escolars de Catalunya, vinculades a Projectes Educatius de Centre que haurien de garantir el seu ús educatiu a tots els nivells (programes de foment de la lectura, suport a l'aprenentatge de les diverses àrees curriculars, eines per a la realització de treballs de recerca o ampliació, etc.), tot defugint la seva transformació en un dipòsit de llibres o en una guarderia d'alumnes.
 - b) Millorant la dotació de recursos i espais en els centres que engeguin aquests projectes de biblioteca escolar. En concret, s'hauria de garantir un espai físic adequat per a la biblioteca i una dotació de material suficient (incloent-hi obres de consulta actualitzades i adequades a tots els nivells, col·leccions de llibres de lectura indicats per a les diferents edats, fons de materials audiovisuals i multimèdia, accés a Internet, etc.)
 - c) Incorporant progressivament a la plantilla del centre una persona encarregada de la biblioteca per a la seva conservació i dinamització. Aquesta persona podria ser professional del centre que s'hi especialitzés o alguna persona professional externa que pot ser finançada pel centre, AMPA i/o administració local.
 - d) La biblioteca escolar hauria de tenir un horari d'utilització ampli per cobrir al màxim les necessitats escolars i les de l'entorn social del centre. En concret, proposem l'establiment de convenis de col·laboració amb l'administració local per obrir al públic a les tardes i en dies no lectius.
 - e) Aquestes biblioteques podran estar connectades telemàticament a la xarxa pública de biblioteques de Catalunya.
- 13) Posar els mitjans perquè les TIC entrin a formar part de l'activitat docent i contribueixin a la seva millora i a fer més atractives les activitats d'ensenyament i aprenentatge.
 - a) Dotant els centres de personal qualificat per gestionar les aules d'informàtica, amb uns bons coneixements tècnics, amb formació continuada i amb una especial dedicació horària, aprofitant l'experiència actual dels coordinadors/es d'informàtica. Aquest personal també ha de ser el que ha dinamitzat la formació de la resta del professorat del centre per actualitzar els seus coneixements en les TIC, el coneixement i utilització del programari i l'adaptació del mateix al Projecte Curricular del Centre.

- b) Garantint un servei tècnic extern als centres per resoldre aquells problemes tècnics que superin la capacitat i disponibilitat del personal propi del centre.
- c) Destinant un pressupost anual dedicat a completar la dotació de programari i maquinari a tots els centres, i a garantir la renovació anual d'una quarta part dels recursos existents.
- d) Millorant la infraestructura informàtica dels centres. En concret, s'assegurà l'existència d'una aula d'informàtica per cada dues línies en tots els centres educatius i, també, l'existència d'un ordinador a cada classe. Es cablejarà internament tots els centres educatius per connectar en xarxa tots els ordinadors del centre i garantir un fàcil accés a tots els recursos educatius que hi hagi a la xarxa.
- e) Desenvolupant un projecte de disseny del maquinari i del programari necessari per al treball de les àrees curriculars de la primària i la secundària. Aquest projecte hauria d'incloure els següents aspectes: especificacions tècniques, disseny del programari de gestió del treball a l'aula, disseny del *software* específic per al treball de cada matèria, elaboració de directoris de recursos, etc.
- f) Impulsant un pla pilot d'experimentació d'aquests nous recursos en centres educatius reals abans d'iniciar la seva implantació generalitzada.
- g) Duent a terme un ambiciós pla de reciclatge i formació del professorat per fer-lo competent en la gestió d'aquests programes d'aplicació de les TIC a l'educació a l'aula.

ÀMBIT 3: COEDUCACIÓ

1. Objectius

- 1) *Assegurar una veritable educació coeducativa i introduir els valors coeducatius a totes les esferes de la vida col·lectiva.*
- 2) *Impulsar un llenguatge no sexista ni androcèntric.*

2. Mesures

- 1) Implementar un pla per garantir que als centres de Catalunya s'educa, es treballa i es viu amb els valors potenciat per un ensenyament coeducatiu; cal planificar-ho i pautar-ho per etapes, consolidant cadascun dels passos que es vagin fent. Aquests esforços caldran realitzar-se en paral·lel a la resta de la societat.
- 2) Impulsar un acord entre les diferents administracions per tal d'introduir els valors coeducatius a totes les esferes de la vida col·lectiva de manera coordinada. Per a ERC és bàsic que el nou Govern de la Generalitat assumeixi com una de les seves prioritats la d'introduir els valors coeducatius a totes les esferes de la vida col·lectiva: món mediàtic, laboral, associatiu, esportiu...
- 3) Impulsar un llenguatge i uns continguts en la comunicació oral, escrita i visual que no siguin ni sexistes ni androcèntrics. Per això, cal garantir a tots els centres educatius públics:
 - a) Els nomèclators dels centres seran com a mínim paritaris a nivell intern (nom donat a espais interns, biblioteca Maria Mercè Marçal, per ex.) i també a nivell extern respecte la població (IES Montserrat Roig, per ex.).
 - b) La retolació dels diferents espais no utilitzarà un llenguatge sexista (sala de professors, per ex.)
 - c) El llenguatge administratiu utilitzat en formularis, fitxes, actes, circulars... es normalitzarà en sentit de gènere.
 - d) Els llibres de text i els materials audiovisuals educatius han de complir la normativa vigent del Departament d'Ensenyament sobre l'androcentrisme i el sexisme en el llenguatge. En aquest sentit el Departament tindrà cura de que no s'editin noves publicacions que incompleixin aquesta normativa i la rectificació d'aquelles que ja s'han publicat.

- e) Difusió o creació, si s'escau, de llibres d'estil de llenguatge igualitari destinats específicament a l'àmbit administratiu i docent.
 - f) Campanya de sensibilització i formació en aquest sentit per a tot el personal docent i no docent que treballa als centres educatius en primera instància i per a tota la comunitat educativa.
- 4) Incloure la coeducació als plans de formació inicial i permanent del professorat.
 - 5) Incentivar la creació de nous materials coeducatius, així com recollir i divulgar els materials creats i/o publicats, i les experiències ja existents.
 - 6) Fomentar les llicències per estudis que tenen com a objectiu l'estudi de la coeducació.
 - 7) Promoure una assessoria i fer una primera aplicació experimental de coeducació als centres on ja s'ha treballat d'alguna manera el tema i es prestin a fer l'experiència, incentivant la participació de tot el professorat i personal no docent a través d'un reconeixement explícit, personal o per al centre. Fer una avaluació dels resultats.
 - 8) Crear la coordinació per a la igualtat, reconeguda al ROC i per tant amb els incentius personals corresponents, amb un pla de formació específic. Es reconeixerà, com a mínim, una figura dinamitzadora de l'acció coeducativa a tots els centres.

ÀMBIT 4: REVALORACIÓ QUALITATIVA DE LA TASCA DOCENT DEL PROFESSORAT

1. Objectius

- 1) Establir les condicions per a una plena capacitat inicial del professorat i per a la seva formació continuada.
- 2) Millorar les condicions laborals del professorat.
- 3) Prestigiar socialment la tasca docent.

2. Mesures

- 1) Promoure la reforma de la formació inicial del professorat que, des d'un enfocament globalitzador de la tasca docent, prepari el futur professorat per tractar els continguts d'aprenentatge des d'una perspectiva interdisciplinària i integrada, donant, en els plans d'estudi, un pes central a les pràctiques en els centres educatius. Convertir la carrera de magisteri en llicenciatura i reordenar els estudis universitaris de manera que les persones que vulguin dedicar-se a la docència en les etapes d'ensenyaments secundaris hagin de cursar uns crèdits obligatoris professionalitzadors de la docència, en què es contempli la didàctica de la matèria, a més de coneixements de psicopedagogia, dinàmica de grups, psicologia evolutiva i psicologia de l'adolescència, entre d'altres.
- 2) Contemplar amb caràcter obligatori la realització de programes encaminats a l'actualització científica i metodològica del professorat, a l'ús de les noves tecnologies i a la posada al dia de tècniques pedagògiques o de temes educatius emergents. Cal també planificar assessoraments de centre per facilitar la millora d'aspectes deficitaris que els centres detectin, i també cal una oferta formativa àmplia, de caràcter voluntari per al professorat, per poder millorar individualment aspectes deficitaris o obrir el camí a nous coneixements. Finalment, cal promoure l'intercanvi d'experiències entre centres i posar a l'abast de tots les més reeixides.
- 3) Reformar les condicions laborals del professorat:

- a) Promoure un pacte entre l'Administració i les organitzacions sindicals de millora de les condicions laborals del professorat vinculat a la realització de plans d'innovació, la formació, l'avaluació, la participació i la bona pràctica professional.
 - b) Incentivació, des de l'administració, amb reconeixement de mèrits i també econòmicament, als bons professionals de l'ensenyament, tant en l'aspecte de docència, com d'implicació i compromís per tirar endavant el centre i promoure'n la millora.
 - c) Reducció de les hores lectives al professorat per a l'exercici de tutories.
 - d) Major reconeixement i disponibilitat horària per a les tasques de gestió, coordinació i organització del centre i dels equips docents.
 - e) Programes de formació permanent en horari laboral, amb avaluació de la seva repercussió en la pràctica docent.
 - f) Promoure i facilitar l'assistència a congressos i trobades de professorat per a l'intercanvi d'experiències i la formació, considerant-les, a tots els efectes, dins l'exercici professional.
 - g) Donar sortides reals als problemes de salut laboral del professorat i posar els recursos necessaris per aplicar una política de prevenció de riscos. Cal trobar solucions, des de l'administració educativa, de caràcter temporal o definitiu, per al professorat que per causes físiques o psicològiques no està en condicions d'impartir la docència directa. Cal establir controls rigorosos, però al mateix temps facilitar, a qui ho necessiti, reduccions de jornada o altres feines a l'administració educativa.
 - h) Implementar, des de l'administració educativa, mesures per evitar que hi hagi professorat que no compleixi amb les seves obligacions en perjudici de la imatge i del treball de la resta de professionals del centre educatiu.
 - i) Incentivar la jubilació voluntària del professorat a partir dels 60 anys.
 - j) Reducció voluntària d'hores lectives per als majors de 55 anys, sense pèrdua de retribucions econòmiques.
 - k) Promoure la possibilitat d'acollir-se a un sistema d'anys sabàtics per al professorat.
 - l) Establir mesures per garantir una major estabilitat dels equips docents i directius.
 - m) Augment de les llicències retribuïdes per a estudis i formació, que tinguin repercussió directa en la millora de la pràctica docent.
 - n) Igualar les condicions laborals i retributives del professorat de centres privats concertats amb els de la xarxa pública.
- 4) Impulsar la modificació de l'actual sistema d'accés a la funció pública en base a conferir un major pes a la pràctica docent, en els processos de selecció, i proposar un sistema d'accés extraordinari i específic per al personal interí i substitut.
- 5) Fomentar la reflexió i el debat sobre el present i el futur de la professió docent i fer divulgació interna i externa d'èxits professionals, amb l'objectiu de prestigiar socialment la tasca docent.

Repte 4. Reordenar les dues xarxes escolars mantingudes amb fons públics

ÀMBIT 1: DOBLE XARXA EDUCATIVA

1. Objectius

- 1) *Acabar amb l'actual desori, en matèria de concerts educatius, a què ha portat la política erràtica de CiU en transgredir l'esperit de la norma.*
- 2) *Satisfer les necessitats d'escolarització i/o l'atenció de les poblacions escolars, especialment les de condicions socioeconòmiques desfavorides.*

2. Mesures

- 1) Determinar criteris clars per concertar noves línies educatives.
- 2) Oferir i facilitar la integració a la xarxa pública dels centres privats concertats i el seu professorat, especialment aquells que funcionen en règim de cooperativa, que ho sol·licitin i reuneixin les condicions per fer-ho, utilitzant el mateix procediment que en el seu moment es va utilitzar per integrar les escoles del CEPEPC.
- 3) Establir un nou procediment per als centres privats que vulguin acollir-se al règim de concerts, estipulant clarament en el contracte un seguit de condicions que, si no es compleixen, siguin motiu suficient per la rescissió del concert:
 - a) Que siguin centres que realment cobreixin necessitats d'escolarització a la població i al barri on estan domiciliats.
 - b) L'administració educativa assegurarà que aquests centres no discriminin cap alumne/a per raó de sexe, d'ètnia, de religió o d'ideologia. Per tant, seran centres amb coeducació de nens i nenes i atendran el conjunt de la població del seu entorn.
 - c) En el cas que la normativa inclogui la classe de religió formant part del currículum, aquests centres estaran obligats a impartir el mateix que els centres públics. És a dir, hauran d'oferir també l'assignatura alternativa a la religió i les corresponents a les altres religions, si els pares ho demanen.
 - d) Aquests centres han d'utilitzar el català com a llengua principal d'aprenentatge, de comunicació i de gestió administrativa.
 - e) L'admissió de l'alumnat en aquests centres es farà sota control estricte de les comissions d'escolarització, amb els mateixos requisits que els centres públics. Les llistes d'inscripcions d'alumnes, prèvies a les dates de la preinscripció, seran nul·les de ple dret.
 - f) L'administració educativa farà reservar a aquests centres un nombre determinat de vacants per grup, destinades a l'alumnat amb necessitats educatives especials motivades per dèficits físics, psíquics, sensorials o de desfavorits socials.
 - g) Aquestes escoles col·laboraran amb la resta de centres públics i concertats de la seva zona, en la distribució equitativa de l'escolarització de l'alumnat immigrant que arribi durant el curs escolar.
 - h) En els consells escolars dels centres concertats, hi participarà un representant municipal com es fa en els centres públics.
 - i) Es garantirà de manera efectiva la participació del professorat en la gestió del centre concertat, en la contractació de nou professorat i en l'elecció dels càrrecs directius.
 - j) Es garantirà la participació dels pares en la gestió del centre a través del consell escolar.
 - k) Es garantirà a les famílies una informació clara i transparent de la gestió del centre concertat, de l'ús dels diners públics i del funcionament pedagògic.
 - l) Es garantirà l'exercici dels drets sindicals a tot el professorat del centre concertat.
 - m) Els centres objecte del concert no poden tenir afany de lucre.

- n) L'administració educativa prendrà les mesures necessàries per garantir que els centres concertats no cobrin diners a les famílies en concepte de reserva de plaça, ni de matrícula, ni per cap altre concepte no autoritzat.
 - o) Els diners que paguin les famílies pels serveis que presti el centre concertat, com menjador, transport, activitats extraescolars, material fungible, assegurances, excursions, sortides, colònies, etc., serà exclusivament per cobrir el cost de l'activitat, sense donar peu a cap actuació lucrativa.
 - p) Els centres concertats no podran cobrar quotes a les famílies a través d'una fundació ni d'entitats similars, encara que siguin amb caràcter voluntari.
 - q) Les aportacions de diners per part de les associacions de pares als centres concertats seran limitades i objecte de control. L'administració educativa vetllarà especialment perquè aquesta no sigui una forma encoberta de demanar aportacions econòmiques a les famílies.
- 4) Iniciar un procés per igualar-se amb els centres públics. L'inici d'un procés gradual de revisió de les condicions del concert per assegurar progressivament la gratuïtat a les famílies i la igualtat de condicions amb els centres públics.
 - 5) Igualar progressivament les condicions laborals. El professorat dels centres concertats assolirà gradualment les mateixes retribucions que el dels centres públics.

ÀMBIT 2: ENSENYAMENTS ARTÍSTICS

1. Objectius

- 1) Millorar la qualitat de la formació integral que rep l'alumnat.
- 2) Articular aquests ensenyaments amb els trams educatius ja existents per definir de nou la seva identitat.

2. Mesures

- 1) Estendre les experiències de centres que integren els ensenyaments generals amb els específics de música o dansa com el CEPA Oriol Martorell o l'Escola d'Ensenyament Secundari i Artístic del Conservatori Professional de Dansa, a d'altres parts del territori.
- 2) Ampliar el Batxillerat Artístic a tots els ensenyaments artístics (música, dansa, art dramàtic, arts plàstiques i disseny) i fer-ne una implantació equilibrada per a tot el territori.
- 3) Estructurar alguns d'aquests estudis com a cicles formatius de grau mitjà o superior i oferir-los d'una manera més àmplia per a tot el territori.
- 4) Adscriure les titulacions superiors d'aquests estudis, equivalents a llicenciatures, en exclusiva a centres públics, i han de dependre del Departament d'Ensenyament tant a nivell de gestió com d'administració. Aquest vetllarà per la qualitat dels seus ensenyaments dotant-los de les partides pressupostàries necessàries.
- 5) Implantar escoles de música als municipis del territori, dotant-les de les partides pressupostàries adients.

Repte 5. Fer compatible l'objectiu d'assolir nivells d'excel·lència educativa, amb la consecució d'uns objectius mínims comuns a tota la ciutadania

ÀMBIT 1: ETAPES EDUCATIVES

1. Objectius

- 1) Millorar la qualitat general de l'ensenyament que rep l'alumnat.
- 2) *Donar un nou impuls al programa d'immersió lingüística i a la utilització i ús del català com a idioma vehicular de l'ensenyament.*
- 3) Assolir un coneixement generalitzat de l'anglès.

2. Mesures

- 1) Pel que fa a l'educació infantil, segon cicle (parvulari de 3 a 6 anys):
 - a) Prioritzar l'adquisició d'hàbits. En aquest cicle cal prioritzar, a través de les activitats d'aprenentatge, l'assoliment d'hàbits d'autonomia, de socialització, de comunicació, de treball, de joc, d'expressió i de creativitat.
 - b) Assegurar la comunicació en català. S'hauria de recuperar el programa d'immersió, actualitzant-lo si cal, i fer formació per a les mestres i els mestres que no el coneixen.
 - c) Iniciar l'ensenyament de l'anglès. Al parvulari s'ha d'iniciar l'aprenentatge de l'anglès amb una metodologia molt interactiva basada en l'aprenentatge oral, sessions curtes, etc. i que assegurï la no interferència amb l'aprenentatge del català.
- 2) Pel que fa a l'educació primària:
 - a) Assegurar les competències en llengua. Aquesta etapa educativa té un caràcter prioritàriament instrumental; per tant, l'administració educativa ha de posar els mitjans per garantir que tots els nens i les nenes adquireixin, en el seu pas per l'etapa, el domini comunicatiu del català amb un nivell adequat d'expressió oral i escrita, de comprensió i de velocitat lectora, ja que és la llengua vehicular de l'aprenentatge. També cal assegurar l'adquisició de la resta de competències bàsiques.
 - b) Garantir els nivells de castellà i anglès. S'ha de garantir un nivell oral i escrit del castellà adequat a l'edat de l'alumnat i un nivell acceptable de comunicació oral en anglès.
 - c) Assegurar les competències en matemàtiques. Cal assegurar un domini del càlcul en les quatre operacions bàsiques amb nombres naturals, decimals i fraccionaris, i la seva aplicació en la resolució de problemes relacionats amb la vida real. També han d'aprendre continguts bàsics de geometria i de dibuix.
 - d) Assegurar coneixements bàsics del medi natural i social. Han d'adquirir coneixements bàsics del medi natural i social començant per allò més proper, és a dir, per l'entorn de barri, poble, comarca i país, amb referències a realitats més allunyades com Europa i el món.
 - e) Treballar els coneixements tecnològics elementals.
 - f) Potenciar l'expressió artística. S'ha de garantir el desenvolupament de coneixements i habilitats bàsics en educació visual i musical, per la qual cosa, a més de l'especialista de música inclòs en plantilla, s'assegurarà una oferta formativa suficient al professorat per poder impartir l'educació visual i plàstica en condicions de qualitat.

- g) Potenciar l'ús social del català en tot l'àmbit escolar: classes, passadissos, patis, menjador, activitats extraescolars, sortides, relacions amb el personal administratiu, consergeria, monitors/es. Així com en la documentació interna i externa del centre.
 - h) Assegurar hàbits bàsics. Aprofundir i consolidar hàbits d'autonomia, d'ordre, de treball i de socialització, així com programar l'ensenyament dels valors democràtics.
- 3) Pel que fa a l'educació secundària obligatòria:
- a) Reforçar el caràcter comprensiu de l'etapa. Aquesta etapa, a més de capacitar l'alumnat per a estudis posteriors, té un caràcter finalista i per tant, s'han d'assegurar a tots els nois i noies els coneixements necessaris per saber-se moure autònomament i gaudir de tot el que la societat posa a disposició de la ciutadania. Això vol dir, entre altres coses, que l'alumnat ha de conèixer i saber exercir els drets i deures que tenen les persones en una societat democràtica.
 - b) Potenciar l'ús social del català. L'administració i els equips directius dels IES han de prendre mesures per potenciar l'ús social del català en tot l'àmbit escolar, classes, passadissos, patis, bar, menjador, activitats extraescolars, sortides, relacions amb el personal administratiu, consergeria, etc.
 - c) Garantir el català com a idioma vehicular del centre. Tot el professorat ha de fer les classes en català, excepte els de les altres llengües i s'ha de dirigir a l'alumnat normalment en català. Aquest control intern l'haurien d'assumir l'equip directiu i l'administració educativa.
 - d) Elaborar plans d'actualització lingüística del professorat.
 - e) Implementar mesures de reforç. Cal adoptar mesures organitzatives que permetin ajudar a aprendre a tot l'alumnat; no cal desdoblar sistemàticament les matèries instrumentals sense un canvi metodològic que ho justifiqui, és millor assegurar els reforços i les programacions adaptades a l'alumnat que ho necessita.
 - f) Fer l'anglès en grups reduïts. Les classes d'anglès s'han de fer en grups reduïts per facilitar la interacció amb el professor/a i potenciar el treball oral i les competències comunicatives.
- 4) Pel que fa als batxillerats:
- a) Implantar cinc modalitats de batxillerat. Encara que la futura llei de qualitat redueix les quatre modalitats de batxillerat actuals (Arts, Ciències de la Natura i de la Salut, Tecnologia, Humanitats i Ciències Socials) a tres, ajuntant en una sola les modalitats de Ciències i Tecnologia, des d'ERC proposem que aquestes es divideixin a la pràctica en cinc, per afavorir l'orientació posterior dels estudis de l'alumnat, de manera que quedarien la modalitat d'Arts, de Ciències de la Natura i la Salut, de Tecnologia, de Filologia i de Ciències Socials. S'orientarien respectivament a estudis artístics, a estudis de ciències de la natura i de la salut, a enginyeria o cicles formatius superiors de caràcter tecnològic, a estudis filològics i a les ciències socials. Aquesta distribució és fàcil de fer si es té en compte una bona distribució d'assignatures de modalitat i d'optatives.
 - b) Fixar la llengua catalana com a matèria comuna i mantenir la Història amb caràcter obert. La llengua de la comunitat autònoma ha de figurar com a comunes al batxillerat i no amb caràcter voluntari de la pròpia comunitat autònoma. També cal mantenir el caràcter obert de la matèria d'Història i no restringir-la a la d'Història d'Espanya.
 - c) Proposar la no implantació de cap revàlida, com la prova general del batxillerat que apareix en el projecte de llei de qualitat. L'alumnat ha d'accedir al títol de batxillerat un cop ha superat totes les matèries, cosa que l'habilita per accedir a estudis de cicles formatius de grau superior i per a estudis universitaris, sense més traves.
- 5) Impulsar una formació artística bàsica al llarg de tota l'educació obligatòria.
- 6) Garantir als centres educatius unes veritables relacions entre iguals, al llarg de tota l'etapa educativa, més enllà de les procedències religioses, culturals, de gènere o d'opció sexual, tot impulsant un Pla per a la Coeducació als centres.
- 7) Assegurar l'educació visual i plàstica i musical en condicions de qualitat. Obrir la possibilitat de desdoblar els grups, en una part de l'horari lectiu, a les classes de visual i plàstica i

música, per poder treballar de manera adient la part més manipulativa de l'àrea en grups més reduïts d'alumnat.

- 8) Implementar el Pla general de coneixement de l'anglès.
 - a) Assegurar competències bàsiques en anglès a tot l'alumnat en finalitzar l'ESO i fomentar l'aprenentatge dins la secundària de llengües estrangeres.
 - b) Assegurar la competència comunicativa en l'anglès de l'alumnat que finalitzi l'ensenyament obligatori. A més a més, caldria oferir la possibilitat d'iniciar l'aprenentatge d'una o dues llengües estrangeres més, dins la secundària (alemany, francès, italià o altres). Les propostes que avancem en aquesta línia són:
 - c) Dotar tots els centres educatius amb un laboratori d'idiomes, de capacitat suficient per atendre les necessitats reals del centre.
 - d) Iniciar l'ensenyament de la llengua anglesa des de l'educació infantil.
 - e) Engegar un pla de formació d'actualització didàctica per al professorat especialista en llengua estrangera.
 - f) Incorporar el domini d'un idioma estranger a la formació inicial del professorat.
 - g) Incentivar i promoure l'estudi i el coneixement de l'anglès, així com altres llengües estrangeres, a tot el professorat que ho sol·liciti, establint places de reserva a les EOI.
 - h) Augmentar progressivament l'oferta de places públiques per a l'aprenentatge d'idiomes, mitjançant l'ampliació de les EOI amb increment de plantilla del professorat i creació de nous instituts.
 - i) Iniciar a mitjà termini, en la mesura que les primeres promocions d'alumnat que hagin iniciat l'aprenentatge de l'anglès a l'educació infantil ho faci possible, un pla experimental d'implantació de la llengua anglesa en, com a mínim, una àrea o crèdit de l'educació secundària.
 - j) Oferir obligatòriament, en la part variable o optativa del currículum, una tercera llengua estrangera (francès, alemany, italià o altres).
 - k) Facilitar la realització d'activitats extraescolars d'aprenentatge d'idiomes en els centres.
- 9) Implantar mesures alternatives a l'ensenyament de la religió:
 - a) Situar l'ensenyament de la religió en l'àmbit familiar o de la comunitat religiosa. Des d'ERC defensem el dret que els nens i les nenes no siguin separats en funció de la religió que professen. En conseqüència, proposem que l'ensenyament d'una religió concreta quedi al marge de l'escola i que l'adoctrinament o catequesi es faci en l'àmbit de la família o de la comunitat religiosa.
 - b) Oferir l'ensenyament de cultura religiosa en les etapes d'educació obligatòria. Com a alternativa proposem que en el pla d'estudis de l'ensenyament obligatori s'imparteixi una matèria de cultura religiosa que estudiï els elements essencials de les principals religions, les semblances i diferències que hi ha, la influència que han exercit en la configuració de les diferents societats i les aportacions creatives que han fet en el camp de l'art, la literatura i la cultura en general. Al mateix temps, també proposem que en el marc de l'ensenyament obligatori, tot l'alumnat rebi continguts ètics de caràcter laic que ensenyin els valors democràtics de convivència i les habilitats de competència social per ajudar-los a créixer moralment.
 - c) Proposar la modificació de la normativa actual. Reivindiquem una modificació de la normativa actual que ho faci possible i que respongui a les necessitats de formació integral de les persones, sense concessions a les jerarquies de cap religió particular.

2. Catalunya, país del coneixement

Una de les característiques de la nostra societat és el fet d'estar sotmesa a canvis constants i cada cop més ràpids i transcendentals. Actualment estem vivint el pas de la societat industrial (basada en la producció de béns, i més tard de serveis) a la societat informacional o del coneixement, on l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació (les TIC) són elements estratègics i diferenciadors de l'esmentada producció de béns i serveis, fins al punt de determinar-ne la rendibilitat i, per tant, la supervivència.

En aquests moments, la falta de reacció davant la nova societat de la informació està provocant una fractura social en el si del país. Estem perdent una oportunitat única de ser presents en un tema cabdal, tot i disposar del més gran recurs: la gent, els catalans i les catalanes, que malgrat les conjuntures polítiques que arrosseguem, han fet de Catalunya un país impulsor i avançat. Tenim unes infraestructures desestructurades, infrautilitzades i, en molts casos, inexistentes i de molta poca capacitat. I comprovem com el pressupost de la Secretaria de Telecomunicacions i SI del DURSI és mínim, la qual cosa es tradueix en una política fluixa i de poca empena. D'altra banda, la nefasta privatització de les infraestructures públiques d'informàtica i telecomunicacions ha impedit crear una indústria potent i autosuficient a Catalunya i ens ha fet totalment dependents dels operadors estatals. Hi ha dèficits socials i territorials, des de les capitals de muntanya fins a la pròpia ciutat de Barcelona. Ja no es pot afirmar que el mercat dinamitzi les telecomunicacions ni que contribueixi al reequilibri territorial.

L'accés a Internet per banda ampla ha de ser possible per a tota la població. Tant des del punt de vista tècnic, com des del punt de vista pressupostari, avui es pot fer arribar la banda ampla a tota Catalunya. Així ens ho mostren les dades d'un estudi recent efectuat pel Consorci municipalista Localret. Aquest estudi, presentat a l'assemblea d'aquest consorci local el desembre de 2001, quantifica el cost de construir una xarxa troncal, una interurbana i una urbana que connectin els 946 municipis de Catalunya. Realitzar una xarxa troncal d'alta capacitat, sobre fibra òptica i dividida en quatre anelles, costaria uns 123 milions d'euros. A partir d'aquesta xarxa troncal sortiria la xarxa interurbana, amb un cost de 160 milions d'euros. Finalment, per dur la banda ampla a totes les seues municipals (ajuntaments, biblioteques, instituts...) caldrien 137 milions d'euros més. El total, uns 420 milions d'euros, aproximadament igual que el que costa, en aquests moments, la construcció de 50 o 60 quilòmetres d'autopista. No tota la xarxa seria de nova construcció, sinó que s'aprofitarien infraestructures existents, xarxes de fibra òptica d'empreses de telecomunicacions, de la xarxa de carreteres i autopistes, dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya o d'empreses de serveis. A partir d'aquí, els municipis haurien de vetllar perquè la banda ampla arribés als usuaris finals, amb una pluralitat de tecnologies que es podrien fer servir (*wireless*...). El requeriment d'entendre Internet com a servei públic universal no és res nou (el trobem present, per exemple, a la directiva de la Unió Europea 2000/31), però mai ha estat considerat com una prioritat del Govern.

En aquest context, l'Administració Pública de Catalunya no pot quedar al marge de la nova societat informacional, i ha d'assumir el paper de lideratge en els diferents aspectes al seu abast: prestar serveis, garantir drets, motor de canvi, etc. Un paper que li exigirà, també, la seua transformació i adaptació; transformar els processos administratius, repensar les relacions entre administracions, regular els nous àmbits emergents, oferir més i diferents canals de comunicació que els tradicionals, estar al servei dels ciutadans de manera àgil, senzilla, ràpida, eficaç i eficient. Però l'Administració ha d'assumir el lideratge en projectes potents de les noves tecnologies que impliquin el sector privat tecnològic i contribueixin a la dinamització del sector cultural català.

La recerca, el desenvolupament i la innovació, principalment en relació al sector industrial, són un dels principals motors del creixement econòmic dels països desenvolupats. Els processos de recerca i desenvolupament (el que s'anomena R+D) són resultat d'inversions conjuntes o separades del sectors públic i privat que en el conjunt de països de l'OCDE representen, de mitjana, el 2,21 % del PIB i en els països que integren la UE el 1,88 % del PIB; per contra, a l'Estat espanyol la inversió en R+D, arriba amb prou feines al 0,90 % del PIB i a Catalunya s'assoleix un valor lleugerament superior de 1,06 %.

És cert, doncs, que tant el sector públic com el privat tenen un important camp per córrer per tal de reduir el diferencial en R+D si més no amb els països que integren la UE, diferencial que afecta de forma negativa la competitivitat i el potencial de creixement en la creació d'ocupació

del nostre teixit industrial. Però en aquesta carrera el lideratge correspon al sector públic i aquesta és una condició que està lluny de complir-se a Catalunya. D'una banda pel tradicional incompliment de la vigent legalitat estatutària que atorga a la Generalitat de Catalunya les competències exclusives en aquesta matèria, però en la qual l'Estat central reté els fons i la major part dels instruments. D'altra banda, perquè el Govern de la Generalitat no ha fet d'aquesta política una de les seves prioritats de desenvolupament econòmic. Els programes de recerca i desenvolupament del Departament amb competències en matèria industrial representen el 0,41 % del total del pressupost de la Generalitat, i només el 0,05 % del PIB català, mentre que el conjunt de les CCAA destinen, com a mitjana, el 0,48 % del seu pressupost, i les CCAA més destacades en aquest àmbit destinen més del doble que Catalunya, el 0,87 % del pressupost en el cas del País Valencià i l'1,10 % en el cas del País Basc.

La política de R+D s'ha de plantejar avui a Catalunya amb un teixit industrial divers i majoritàriament integrat per PIMES, en un sistema global d'innovació, en el qual s'ha de prestar atenció al territori –que és on s'ubiquen les empreses i, en molts casos, també vertebrats sectors sencers (els coneguts com a “clusters”)–, a la concertació amb les empreses privades, facilitant un context afavoridor de la innovació amb independència de la dimensió de les mateixes, i molt especialment presti atenció a les universitats i als grups d'excel·lència en recerca que avui acullen. Una política eficaç de R+D a Catalunya no es pot plantejar, per últim, al marge de l'espai europeu.

Pel que fa al mercat i a la recerca tecnològica, és necessària una planificació que fins ara s'ha deixat en mans privades per tal de desenvolupar estratègies per als propers 10 anys. Però, alhora, cal aprofitar també el temps de les oportunitats i definir estratègies per al futur immediat, és a dir, per als propers dos anys. Catalunya ha de tenir una xarxa pròpia de telecomunicacions i un operador propi, i fer-se així pionera en el desenvolupament de la segona generació d'Internet. Fins ara no s'ha tingut una actitud prou valenta com per demanar comptes de tots els compromisos no aconseguits per Menta o Telefònica (en aquest darrer cas, tampoc s'ha fet res per evitar l'aplicació de la posició dominant). No ens podem quedar només amb les accions proposades per l'estudi de Localret, esmentat anteriorment; sense anar més enllà de les infraestructures, quins mecanismes podem tenir per poder superar en un futur la situació actual amb un únic operador dominant? Cal definir un model propi d'operador, i aquest operador no hauria d'excloure les prestacions en continguts i en serveis públics.

La xarxa ha d'actuar com a factor d'equilibri territorial. La potenciació de telecentres és necessària perquè sempre que esdevinguin alhora comunitats reals i espais de socialització, espais per al teletreball, un tipus de treball que cal potenciar, fent-ne una regulació legislativa perquè no s'incrementi més la precarietat laboral existent en aquest sector. És de la creativitat de les administracions locals d'on han sorgit les iniciatives pioneres, com ara el Televall, impulsat per l'Ajuntament de Ribes de Freser. El Televall ha estat el primer telecentre rural de teletreball a Catalunya, que ha utilitzat el teletreball per atraure nova població al municipi i facilitar la recuperació del territori i del patrimoni arquitectònic.

Cal trencar les barreres físiques que impedeixen la innovació. Però les barreres també es troben dins dels nostres ordinadors, les infraestructures també són el programari. En aquest sentit, ERC va presentar una iniciativa al Parlament de Catalunya el 30 d'abril de 2003, rebutjada al Parlament, pels vots de CIU i PP: una proposició de llei del programari lliure en el marc de l'administració pública de Catalunya. L'objectiu d'aquesta iniciativa era que les institucions públiques catalanes esdevinguessin els principals eixos motors d'aquests canvis tecnològics incentivant el desenvolupament, la distribució i l'ús d'aquest tipus de programari basat en llicències de codi obert a Catalunya i, en especial, en el si d'aquestes mateixes institucions.

El programari lliure forma part de la necessitat que tenim d'impulsar la presència de la llengua catalana en el món de la informàtica. Més enllà de l'actual política de subvencions i d'institucionalització de la cultura, en la nova societat del coneixement l'administració no ha de donar només serveis, no ha de tractar la ciutadania com a usuària. Les relacions amb l'administració han de ser transparents (però sense buits de seguretat) i eficients: no ens

podem permetre casos com el del portal Cat365, en què les persones que utilitzen navegadors que no són Microsoft van tenir dificultats tècniques per accedir-hi.

Fa 5 anys de la Llei de Política Lingüística, aprovada pel Parlament de Catalunya el gener del 1998 i malgrat que l'ús del català a Internet és superior al d'altres comunitats lingüístiques d'una població semblant a la dels Països Catalans, la nostra llengua no està normalitzada. Hi ha al món d'Internet un camp en el qual la situació del català és molt pitjor. Es tracta dels webs d'empreses i organitzacions radicades a Catalunya i en altres llocs de parla catalana, o que hi ofereixen els seus productes i serveis, algunes d'elles amb centres molt importants.

Parlem de societat del coneixement, però vivim en un país on es qüestiona la unitat de la llengua, vivim un procés de secessionisme lingüístic al País Valencià. No n'hi ha prou amb percentatge d'ús d'Internet, sinó a la disponibilitat de continguts en català, és necessària una gran memòria de continguts, en català, patrimoni, història, ciència...

L'ús del programari lliure pot donar una oportunitat al català. Actualment, les llengües minoritzades com el català tenen poques possibilitats de desenvolupar-se en el món del programari de propietat. Qualsevol persona o institució pot traduir i adaptar un programari lliure a qualsevol llengua, a diferència del programari de propietat, en què només l'empresa productora té els drets per realitzar la traducció. Per altra banda, si el programa no disposa de corrector ortogràfic en català, es pot desenvolupar el propi corrector o adaptar algun dels existents en el món del programari lliure. Finalment, millora de la presència del català en el món de les noves tecnologies, ja que quan es crea un nou recurs lingüístic en l'àmbit del programari lliure (una traducció, un diccionari, etc.), en quedar a disposició de tothom, pot ser reutilitzat en futures aplicacions.

Tantmateix, la nostra primera prioritat no ha de ser la xarxa de fibra òptica, sinó la xarxa de persones. Internet ha d'ésser una eina per combatre les desigualtats; altrament cauríem en una mena de despotisme digital. La xarxa ha de ser factor d'integració, ha de ser accessible per a tothom, també per a les persones amb discapacitats. Cal combatre l'esclatxa digital, que és especialment greu pel que fa a les desigualtats de gènere, la que ja s'anomena "gender digital divide". Si bé la proporció de dones entre el col·lectiu internauta és cada cop més important, per sobre del 40% a Catalunya, hi ha moltes llicenciatures i diplomatures on la seva presència no arriba encara ni al 10%. Les dones estan cada cop més preparades i acostumen a treballar i organitzar-se en xarxa, però no participen en la producció i creació de la tècnica que utilitzen. És imprescindible trencar els estereotips, les dones han de ser presents també en la cultura de la tècnica.

Internet ha de veure's com un mitjà natural de comunicació, de creació per a tothom. Cal entendre la xarxa com una forma de relacionar-se, de crear i d'innovar, que ens ha de permetre d'aprofundir i de redefinir la participació democràtica. Les noves tecnologies permeten establir relacions entre la ciutadania i l'Administració Pública, de manera que la seva participació en la vida pública no es limiti a l'elecció dels seus representants, sinó que s'estableixi una comunicació molt més directa i concreta. Cal una reforma de l'actual marc nacional de representació. En aquest sentit ERC proposa iniciatives com la creació d'una oficina pel debat públic. En aquesta oficina hi haurien de tenir presència i representació el Parlament, el Govern de la Generalitat i els ajuntaments. També en formarien part tècnics i experts juristes, incorporant la figura del dinamitzador/a en participació. L'oficina organitzaria debats públics en l'àmbit territorial, elaborant una informació necessària i entenedora, i tindria una finestra oberta a Internet, en el portal de l'Administració Oberta de Catalunya.

En qualsevol definició de democràcia que ens haguéssim proposat de donar, hauria d'haver estat present el compromís permanent per aprofundir en la participació ciutadana, per la transparència en la gestió pública i per fer possible el diàleg en la construcció de la nostra societat. Internet ens pot ajudar a concretar aquest compromís. Està donant ja ara una oportunitat a la participació, però correm el risc de convertir-la només en un laboratori social. Han de ser-hi presents les noves formes d'associacionisme, com ara les xarxes ciutadanes, creant un sol espai comunicacional als Països Catalans.

Per últim, la Universitat com a espai específic de creació del coneixement i de difusió del mateix ha d'estar al servei de la societat. La Universitat és un factor de cohesió nacional i és un vehicle de coneixement compartit amb altres pobles.

Cal, en aquest sentit, consolidar i millorar les activitats bàsiques de la Universitat: capacitar per a l'exercici professional i la inserció laboral, impartir formació continuada per proporcionar als titulats els nous avenços i coneixements especialitzats relacionats amb la seva activitat professional, realitzar estudis i recerques del màxim nivell científic i tecnològic, que fan avançar el coneixement i la seva utilització econòmica i social, en un marc generalment internacional, establir comunicació amb la Societat a través de conferències, exposicions, programes de ràdio, teatre, cine, audicions musicals, cursos per a la gent gran, i oferir servei a la indústria, a l'administració pública i en general a qui ho necessiti, a través d'estudis, dictàmens, informes, etc.

És per tot això, que ERC proposa un seguit de mesures per al període 2004-2007, per tal de superar els principals reptes als quals Catalunya ha de fer front per tal d'esdevenir un país plenament inserit en la societat i l'economia del coneixement:

1. **Garantir les inversions públiques en infraestructures d'informació i comunicació i estimular les inversions privades:** impulsant la consideració d'Internet com a servei públic universal, en paral·lel al seu caràcter de negoci pel sector privat, superant els desequilibris socials i territorials actuals en l'accés a Internet, situant l'accés de les telecomunicacions als habitatges al mateix nivell que serveis bàsics com el gas, l'aigua i l'electricitat; definint un model propi de xarxes de telecomunicacions, superant la situació actual d'un únic operador dominant.
2. **Liderar des de l'Administració el procés de transició a una societat del coneixement:** modernitzant la infraestructura de les comunicacions i els sistemes d'informació de l'Administració Pública, potenciant l'ús de programari lliure i en català, impulsant un organisme públic que lideri el procés de transformació i canvi de l'administració, tant des del punt de vista tecnològic com cultural i organitzatiu, reduint i simplificant els processos administratius, qüestionant-ne la mateixa existència d'alguns d'ells, i transformant-los de manera que, molts d'ells, es puguin prestar a través de mitjans telemàtics. Establir mecanismes de relació entre administracions, de manera que s'evitin duplicitats d'informació o d'actuació.
3. **Incrementar l'esforç en recerca i innovació:** per tal de garantir la capacitat de creixement i de generació d'ocupació del sistema econòmic de Catalunya, mitjançant la millora de la competitivitat de les empreses catalanes; incrementar progressivament la despesa destinada a les activitats de R+D, fins assolir a 2010, que s'hi dediqui un percentatge del PIB de Catalunya no inferior a l'1,90 % i prioritzar la seva concentració en sectors de futur en els quals Catalunya té un posicionament rellevant o un bon potencial (biotecnologia, audiovisual, aeronàutica, nous materials, salut, energies renovables, reciclatge i medi ambient, etc.); intervenir de forma decidida, des del sector públic, per tal de redreçar la situació actual de la recerca, el desenvolupament i la innovació a Catalunya; inserir el sistema català de recerca en l'àrea europea de recerca; integrar la funció d'innovació tecnològica en el territori i amb les administracions que el gestionen, en el desenvolupament dels seus sectors productius i el reequilibri territorial; assolir l'efecte d'arrossegament de la inversió privada, de tots els sectors però molt especialment des de l'àmbit de les PIMES, cap a la recerca, el desenvolupament i la innovació.
4. **Impulsar el desenvolupament d'aplicacions i continguts catalans i en català:** per tal d'afavorir la creació d'una indústria pròpia de programari; fomentar la investigació, la producció i la comercialització de continguts relacionats amb el patrimoni cultural, històric i artístic de Catalunya; impulsar l'ús del català a la xarxa.
5. **Configurar la xarxa de les persones:** per tal de difondre i promoure l'ús de les TIC per evitar la fractura digital; combatre les desigualtats econòmiques, territorials i de gènere utilitzant la xarxa; incrementar l'accés als serveis públics mitjançant la xarxa; garantir el dret

a la deliberació, consulta i participació en la presa de decisions públiques a través d'Internet.

6. **Convertir les universitats públiques en el dinamitzador de política de recerca a Catalunya:** per tal d'aconseguir que la universitat catalana s'incorpori del tot en els corrents universitaris de primera línia; dotar les universitats catalanes d'un professorat, d'un personal d'administració i serveis, d'unes instal·lacions, d'un finançament i d'unes regulacions apropiades, i millorar el finançament de les Universitats.

Repte 1. Garantir les inversions públiques en infraestructures d'informació i comunicació i estimular les inversions privades

1. Objectius

- 1) Impulsar la consideració d'Internet com a servei públic universal, en paral·lel al seu caràcter de negoci pel sector privat, superant els desequilibris socials i territorials actuals en l'accés a Internet. Situar l'accés de les telecomunicacions als habitatges al mateix nivell que serveis bàsics com el gas, l'aigua i l'electricitat.
- 2) Diferenciar les funcions i competències de les diverses administracions en relació amb les infraestructures i els serveis de telecomunicació.
- 3) Definir un model propi de xarxes de telecomunicacions, superant la situació actual d'un únic operador dominant.

2. Mesures

- 1) Aprovar un Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Telecomunicació, que defineixi:
 - a) Les prioritats, les xarxes, els serveis, els actors (Generalitat, ens locals, empreses...) i els compromisos públics i privats de cobertura del territori.
 - b) Els drets de pas per a futurs desplegaments de xarxes de telecomunicacions, mitjançant l'elaboració d'un mapa d'infraestructures a Catalunya.
 - c) El marc financer de la inversió pública en desplegament d'infraestructures pel període 2004-2007.
- 2) Demanar l'ampliació de les competències normatives i executives de la Generalitat i procedir la modificació de la Llei 42/1995, de les telecomunicacions per cable, la Llei 12/1997, de liberalització de les telecomunicacions i la Llei 11/1998, general de telecomunicacions, i normativa complementària.
- 3) Redactar una nova Llei d'infraestructures de telecomunicació:
 - a) Delimitant les competències de les diverses administracions per tal d'aconseguir la plena capacitat legislativa en telecomunicacions.
 - b) Incloent l'obligatorietat d'un capítol específic de telecomunicacions als plans d'ordenació urbanística autonòmics i municipals i la disposició d'un registre exacte dels traçats de les infraestructures.
 - c) Incloent ordenances-tipus en matèria d'infraestructures ràdio, de l'ocupació de l'espai públic i compartició d'infraestructures.
- 4) Crear un operador català, públic i integral d'infraestructures de telecomunicacions, amb prestacions en continguts i en serveis públics, recuperant el llaç d'abonat de mans de Telefònica, per aconseguir una liberalització efectiva de les telecomunicacions.
- 5) Desplegar la fibra òptica a tota Catalunya en el termini de tres anys: construcció d'una xarxa troncal, una interurbana i una urbana que connectin els 946 municipis de Catalunya. Aprofitar per a la seva construcció infraestructures existents, xarxes de fibra òptica d'empreses de telecomunicacions, de la xarxa de carreteres i autopistes, dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya o d'empreses de serveis. A partir d'aquí, els municipis haurien de vetllar perquè la banda ampla arribés als usuaris finals.
- 6) Potenciar l'ús i la recerca en altres tecnologies (Wi-Fi, LMDS, satèl·lit...) en zones no urbanes i polígons industrials on no arribi el cable.

- 7) Garantir el compliment de la Infraestructura Comuna de Telecomunicació (ICT). Vetllar perquè les obres noves i les remodelacions siguin realitzades segons les especificacions i les normes recollides en la ICT (d'acord amb la legislació vigent, la certificació de final d'obra de la ICT ha de ser exigida per tal d'obtenir tant la llicència de primera ocupació com la cèdula d'habitabilitat). Elaborar material divulgatiu sobre la ICT.
- 8) Adequar el pas dels serveis de telecomunicacions en els processos de rehabilitació d'edificis (sense passar els cables per la façana, habilitant espais per treballar o posar equips). Crear un pla d'ajuts per introduir aquestes infraestructures.
- 9) Exigir el Projecte de telecomunicació en la nova edificació singular (hotels, hospitals, residències, biblioteques, centres educatius, centres comercials, fires, etc.).
- 10) Continuar el desplegament de les infraestructures de radiocomunicació: nous serveis i millora de la cobertura territorial. Fer transparent el procés d'assignació de freqüències.
- 11) Regular les instal·lacions de radiocomunicació. Les distàncies mínimes a llocs habitats i les limitacions a la densitat màxima de potència permesa han de venir determinades per les magnituds proposades per la comunitat europea.

Repte 2. Liderar des de l'Administració el procés de transició a una societat del coneixement

1. Objectius

- 1) Modernitzar la infraestructura de les comunicacions i els sistemes d'informació de l'Administració Pública.
- 2) Reduir costos en la despesa pública, potenciant l'ús de programari lliure i en català.
- 3) Impulsar la gestió del coneixement a l'administració.
- 4) Fomentar una comunitat de professionals, empreses i organitzacions catalanes de primer nivell en l'àmbit de les TIC.
- 5) Potenciar un organisme públic que lideri el procés de transformació i canvi de l'administració, tant des del punt de vista tecnològic, com cultural i organitzatiu.
- 6) Reduir i simplificar els processos administratius, qüestionant-ne la mateixa existència d'alguns d'ells, i transformant-los de manera que, molts d'ells, es puguin prestar a través de mitjans telemàtics. Establir mecanismes de relació entre administracions, de manera que s'evitin duplicitats d'informació o d'actuació.

2. Mesures

- 1) Estructurar els continguts i la informació d'interès per la ciutadania, utilitzant un llenguatge entenedor i assequible, i presentant la informació d'acord amb els centres d'interès dels ciutadans.
- 2) Sistematitzar tota la informació de l'administració pública a l'abast de la ciutadania.
- 3) Potenciar els contactes amb les universitats, els col·legis professionals, associacions i fòrums de professionals qualificats, etc. per tal de poder transmetre opinions i debatre les actuacions que cal emprendre en les TIC a Catalunya.
- 4) Fer accessibles tots els llocs web finançats amb fons públic (respectant els estàndards establerts per World Wide Web Consortium).
- 5) Fer arribar a tota la ciutadania i les empreses, de manera senzilla, la certificació digital que els permeti transaccionar amb l'administració amb garanties d'identificació, autenticació, integritat i no repudi. Aquesta certificació ha de ser vàlida per a qualsevol transacció d'àmbit tant català com internacional.
- 6) Garantir la seguretat de les dades i la protecció de la intimitat.
- 7) Oferir adreces electròniques d'informació i consulta.
- 8) Reservar espais d'extranet als agents col·laboradors de l'administració, i integrar la seva informació en els propis sistemes d'informació corporatius.
- 9) Fomentar la producció de programari lliure i la corresponent documentació d'ús en català.

- 10) Utilitzar per part de la Generalitat de Catalunya, els organismes autònoms públics, les empreses públiques i les de capital mixt sota control majoritari de la Generalitat de Catalunya preferentment en els seus sistemes i equipament informàtic programari lliure en català, sense cap restricció de propietat quant a la cessió, l'alteració i la distribució.
- 11) Establir com a clàusula obligada o de mèrit, en aquells convenis de col·laboració i/o decrets d'atorgament de subvencions en l'àmbit de les noves tecnologies que la Generalitat de Catalunya i els seus organismes dependents signin o atorguin, la utilització, el desenvolupament, la distribució i la difusió de programari lliure en català.
- 12) Promoure acords i convenis amb les cambres de comerç, les diputacions, les administracions locals i l'administració perifèrica de l'Estat del seu àmbit d'actuació i amb les comunitats autònomes aragonesa, balear i valenciana i els estats andorrà, francès i italià per fomentar la coordinació i la cooperació entre institucions o entre estats en matèria de programari lliure en català per assegurar-ne, amb les mesures adequades, la producció, la promoció i l'ús conjunt, amb respecte per totes les variants.
- 13) Utilitzar estàndards oberts que garanteixin el dret a escollir programari als usuaris.
- 14) Augmentar la transparència en l'assignació de projectes informàtics a la Generalitat, assegurar sempre el concurs públic, regular l' *outsourcing*.
- 15) Promoure i regular la intervenció de tècnics qualificats en l'Administració. És important que la Generalitat es doti d'aquests recursos humans; no es pot renunciar a tenir experts propis en àrees clau dins de l'àmbit de les noves tecnologies.
- 16) Revisar l'acord amb els principals proveïdors reclamant transparència en els encàrrecs, professionalitat en les solucions, disminució de costos i qualitat en els serveis.
- 17) Buscar mecanismes d'intercanvi i d'accés d'informació a altres organismes, amb l'objectiu de disminuir els requeriments o documentació que es demanen a la ciutadania i que la administració ja coneix: Hisenda, Generalitat, cadastre, ajuntament, col·legis professionals, etc.
- 18) Engagar programes de formació, no destinats únicament al coneixement de les noves tecnologies, sinó al coneixement de la gestió del canvi que això implica.
- 19) Modificar i incentivar els canvis de perfils professionals necessaris per a tirar endavant projectes relacionats amb les TIC.
- 20) Revisar els llocs de treball, de manera que la transformació dels processos vagi acompanyada d'una transformació de les actuacions dels treballadors públics.
- 21) Incentivar la contractació pública amb mitjans electrònics.
- 22) Fomentar el treball en equip, l'establiment de programes transversals interdepartamentals i el canvi cultural que representa l'assumpció de compartir la responsabilitat d'assolir uns objectius comuns, en front de la tradicional responsabilització de tasques individuals aïllades del funcionament de l'organització.
- 23) Implantar manuals de bones pràctiques i fomentar la compartició del coneixement implícit de cada treballador i treballadora.
- 24) Elaborar un pla que estableixi les condicions d'accés a la banda ampla i adaptació dels edificis públics a les TIC. Disposar d'anelles o xarxes de comunicacions entre els diferents edificis per tal d'abaratir els costos de gestió i manteniment.
- 25) Impulsar el compartir xarxes de veu i dades.

- 26) Oferir eines corporatives (de correu, de treball en grup, de gestió de continguts, de gestió del coneixement) amb prestacions de qualitat.
- 27) Transformar l'actual Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació, en una veritable eina de lideratge dels serveis que necessita la Generalitat de Catalunya. Aquest organisme hauria de dependre directament del Departament de Presidència, com a mostra de voluntat d'integrar aquesta política en les prioritats del Govern.
- 28) Impulsar des de l'administració algun gran projecte que aglutini els esforços del sector i creï sinèrgies, en particular al voltant d'alguna de les tecnologies en què es disposa d'algun avantatge competitiu, com la Televisió Digital Terrestre (TDT-DVB) o la Ràdio Digital (DAB).

Repte 3. Incrementar l'esforç en recerca i innovació

1. Objectius

- 1) Garantir la capacitat de creixement i de generació d'ocupació del sistema econòmic de Catalunya, mitjançant la millora de la competitivitat de les empreses catalanes.
- 2) Incrementar progressivament la despesa destinada a les activitats de R+D, fins assolir a 2010, que s'hi dediqui un percentatge del PIB de Catalunya no inferior al 1,90 % i prioritzar la seva concentració en sectors de futur en els quals Catalunya té un posicionament rellevant o un bon potencial (biotecnologia, audiovisual, aeronàutica, nous materials, salut, energies renovables, reciclatge i medi ambient, etc.).
- 3) Intervenir de forma decidida, des del sector públic, per tal de redreçar la situació actual de la recerca, el desenvolupament i la innovació a Catalunya.
- 4) Inserir el sistema català de recerca en l'àrea europea de recerca.
- 5) Integrar la funció d'innovació tecnològica en el territori i amb les administracions que el gestionen, en el desenvolupament dels seus sectors productius i el reequilibri territorial.
- 6) Assolir l'efecte d'arrossegament de la inversió privada, de tots els sectors però molt especialment des de l'àmbit de les PIMES, cap a la recerca, el desenvolupament i la innovació.

2. Mesures

- 1) Elaborar i endegar un Pla Nacional de Recerca, Desenvolupament i Innovació (2003-2007) per a Catalunya, amb els següents criteris:
 - a) Multiplicar per tres els recursos pressupostaris anuals, en termes reals, que es destinen als programes de R+D i innovació des del conjunt del Govern de la Generalitat. A aquestes assignacions pressupostàries es podrien afegir les assignacions europees i estatals per a nous programes.
 - b) Millorar la coordinació dels departaments implicats en la innovació tecnològica.
 - c) Crear nous mecanismes, més àgils i simples, per a la col·laboració Universitat-empresa en aquest àmbit.
 - d) Implicar en el disseny i avaluació del Pla, el conjunt d'actors participants: agents econòmics i socials, universitats i centres privats de R+D.
- 2) Introduir mesures específiques per al foment de la recerca i la transferència de tecnologia en l'àmbit universitari:
 - a) Mecanismes competitiu dels grups de recerca.
 - b) Política d'incentius laborals d'estímul de la investigació.
 - c) Millorar els serveis de suport a la recerca i els equips científics.
 - d) Contemplar la funció de transferència de tecnologia com un requeriment dels contracte-programa, entre l'Administració i les universitats.
 - e) Potenciar els Parcs Científics i incrementar-ne el seu nombre.
 - f) Incrementar la inversió pública en equipaments científics.
- 3) Convertir la Fundació Catalana per a la Recerca en un ens de planificació estratègica de l'activitat de R+D a Catalunya i de màrqueting de les actuacions pròpies en aquest àmbit.

- 4) Incentivar l'increment i millora dels mecanismes de finançament privat de la R+D, especialment en les àrees europees prioritàries i en els sectors amb més potencial del país.
- 5) Impulsar els projectes de recerca i innovació interregionals amb Europa.
- 6) Establir vies de finançament públic i altres incentius per a la col·laboració dels sectors públic i privat en projectes de R+D conjunts, el desenvolupament d'infraestructures científiques i tecnològiques i la creació de centres tecnològics territorials.
- 7) Estimular la difusió de la innovació en les PIMES, mitjançant mecanismes específics:
 - a) Facilitar a les PIMES d'arreu del territori l'accés a centres tecnològics especialitzats sectorialment, en funció de l'especialització territorial, que proporcionin serveis i instal·lacions per a la R+D.
 - b) Establir una via de finançament públic adreçada a les PIMES, per a la definició de les seves estratègies d'innovació.
 - c) Introduir mecanismes de *seed-capital* per a PIMES innovadores.
 - d) Impulsar l'aprovació, per part de l'Estat, de l'ampliació a tots els projectes d'innovació de les PIMES, la deducció del 10 % en l'Impost de societats, que actualment està vigent només per al foment de les TIC.
- 8) Exigir a l'Estat espanyol la descentralització de la política de R+D, actualment definida des del centre, amb el "Plan Nacional de Investigación Científica, Desarrollo e Innovación Tecnológica". Des de l'aprovació de l'Estatut, si exceptuem la recerca agrària, no s'ha produït cap traspàs dels recursos de recerca.
- 9) Lluitar per l'eradicació de la recerca armamentística a Catalunya mitjançant auditories a les universitats i centres de recerca, retirant els ajuts procedents de la Generalitat a aquells que participin en el desenvolupament d'armament.
- 10) Unificar els criteris del departament responsable de política de recerca i innovació amb els de la inspecció tributària a l'hora de determinar els conceptes que poden incloure les empreses com a despeses desgravables en les bonificacions fiscals per a R+D.
- 11) Fomentar l'esperit innovador en tots els àmbits (alumnes i mestres de tots els nivells, sanitat, administració pública...), amb l'establiment de premis a les idees innovadores relacionades amb la SI.

Repte 4. Impulsar el desenvolupament d'aplicacions i continguts catalans i també en català

1. Objectius

- 1) Afavorir la creació d'una indústria pròpia de programari i continguts.
- 2) Fomentar la investigació, la producció i la comercialització de continguts relacionats amb el patrimoni cultural, històric i artístic de Catalunya.
- 3) Impulsar l'ús del català a la xarxa.

2. Mesures

- 1) Impulsar el programari lliure en català.
- 2) Promoure llocs web d'empreses, organitzacions i institucions, com també portals d'Internet en llengua catalana, fomentant fires virtuals de la indústria i el comerç local (directori, productes, possibilitats de compra, etc.).
- 3) Assegurar, amb els convenis oportuns amb la iniciativa privada, la presència en el mercat d'una oferta bàsica i actualitzada en llengua catalana de programes informàtics de reconeixement de veu, de traducció automàtica, correctors ortogràfics, reconeixadors òptics de caràcters, de qualsevol altre avenç tecnològic en el qual la llengua sigui l'instrument de treball. Aquests programes informàtics han de garantir l'adaptació als ja existents.
- 4) Impulsar la creació d'un "cluster" català del sector de l'audiovisual, les comunicacions i el multimèdia, que aglutini els diferents agents de la cadena de valor i generi noves oportunitats de negoci en la creació de continguts, el desenvolupament d'aplicacions, els serveis multiplataforma, la integració d'aplicacions i comunicacions o la digitalització de fonts històriques i culturals.
- 5) Impulsar la producció, la distribució i la comercialització dels programaris informàtics, dels jocs d'ordinador, de les edicions digitals i dels multimèdia en llengua catalana.
- 6) Digitalització del patrimoni cultural amb estàndards oberts, i posar-lo a l'abast de tothom mitjançant Internet.
- 7) Promoure el *e-learning* per l'aprenentatge del català.
- 8) Crear un observatori del català a la xarxa.
- 9) Permetre l'accés a tothom amb llicències lliures a la propietat intel·lectual dels recursos lingüístics fets amb fons públics.
- 10) Afavorir la creació d'un sol espai comunicacional als Països Catalans.
- 11) Utilitzar Internet per relacionar les comunitats catalanes a l'exterior.
- 12) Obtenir el domini .CT, inclusió de Catalunya com a país reconegut dins de la norma ISO-3166.

- 13) Crear viviers d'empreses especialitzats en les noves tecnologies de la informació i comunicació.
- 14) Crear una plataforma virtual que permeti el desembarcament del nostre empresariat als nous mercats dels països que s'incorporaran a la UE a partir del 2004, altres països de l'Europa Central i Oriental i sud de la Mediterrània:
 - a) Facilitant des del portal els tràmits per tal de contractar mà d'obra en origen.
 - b) Duent a terme accions solidàries des de l'AOC (per exemple, difondre les campanyes de renovació de maquinari de les empreses per tal de reutilitzar el material en països en vies de desenvolupament) i fomentar enllaços amb ONG d'arreu del món.
 - c) Fomentant l'intercanvi turístic i cultural.

Repte 5. Configurar la xarxa de les persones

1. Objectius

- 1) Difondre i promoure l'ús de les TIC per evitar la fractura digital.
- 2) Combatre les desigualtats econòmiques, territorials i de gènere utilitzant la xarxa.
- 3) Incrementar l'accés als serveis públics mitjançant la xarxa.
- 4) Utilitzar la xarxa com a eina d'acolliment i d'integració.
- 5) Garantir el dret a la deliberació, consulta i participació en la presa de decisions públiques a través d'Internet.

2. Mesures

- 1) Elaborar un pla d'alfabetització digital per a tota la població. Ampliar l'oferta de cursos per tal que cobreixin els requeriments tècnics mínims necessaris per a la navegació per Internet i que siguin diversificats per les diferents necessitats (gent gran, joves, persones aturades, immigrants...). Aquests cursos podien incloure també aspectes de participació i donar a conèixer els *kits* de consulta, tot formant part d'un pla de formació permanent.
- 2) Crear programes específics de formació per a docents i personal administratiu de biblioteques i altres centres. És important la formació de formadors: mestres, educadors, monitors, etc.
- 3) Promocionar les titulacions tècniques entre els estudiants de batxillerat i potenciar la implicació del sector empresarial en els ensenyaments de formació professional.
- 4) Creació i difusió de materials educatius, amb continguts relacionats amb les TIC. Estimular les comunitats d'aprenentatge i la generació de continguts propis a la xarxa.
- 5) Crear un fòrum públic de discussió a Catalunya amb la participació de les universitats, les associacions sectorials i persones amb responsabilitats en el món de l'educació, per fer el seguiment dels perfils professionals, les necessitats de formació i l'actual oferta educativa específica de Catalunya, pel que fa a les TIC.
- 6) Potenciar l'ús del programari lliure a l'educació.
- 7) Facilitar la compra de terminals i l'accés als serveis a tota la ciutadania.
- 8) Implantació de telecentres a tot Catalunya per combatre els desequilibris territorials. Consolidació d'aquests telecentres com comunitats reals i espais de socialització, d'integració social i d'aprenentatge. Espais per al teletreball i dinamització econòmica. Creació de la figura del dinamitzador/a de telecentre.
- 9) Elaborar un pla específic d'implantació de les TIC al món rural.
- 10) Dotació dels recursos necessaris en equipaments i connectivitat en banda ampla. Pla de renovació dels equips existents.
- 11) Modernització i integració dels sistemes d'informació hospitalària i sanitària.

- 12) Millorar la comunicació dels usuaris amb els centres sanitaris i la informació a disposició de la ciutadania utilitzant Internet, garantint la confidencialitat i la seguretat.
- 13) Possibilitat de fer un seguiment i d'informar-se sobre medicació per mitjans telemàtics, creació d'una recepta electrònica.
- 14) Impulsar l'assistència a distància.
- 15) Desenvolupar una normativa que garanteixi que els llocs webs i el programari siguin accessibles (respectant els estàndars establerts per World Wide Web Consortium).
- 16) Publicitar les enquestes fetes per les administracions via Internet. Caldria fixar una regulació entre els subministradors de les dades i els usuaris/es de la informació.
- 17) Potenciar les audiències públiques. Les TIC haurien de permetre aprofundir en els mecanismes per donar a conèixer els principals debats en curs, reforçant el paper d'altres mitjans de comunicació.
- 18) Facilitar l'allotjament als servidors públics de la xarxa a les noves formes d'associacionisme: xarxes ciutadanes, comunitats virtuals, comunitats de recerca...
- 19) Crear una comissió parlamentària de peticions que examini les peticions i suggeriments que els ciutadans vulguin fer individualment o col·lectiva en relació a assumptes en tràmit al Parlament o a d'altres qüestions. Es podrien simplificar els tràmits necessaris, incorporant la possibilitat d'enviament per correu electrònic, amb signatura electrònica.
- 20) Crear una comissió d'avaluació legislativa. El seu objectiu seria avaluar l'aplicació de les lleis aprovades al Parlament, el seu impacte i adequació a l'evolució de les circumstàncies socials. Aquesta comissió elaboraria un dictamen que podria incloure propostes de reforma o de simplificació legislativa, que permetria millorar la claredat i precisió de la seva redacció, per tal de combatre la inseguretat jurídica. Utilitzant les TIC es podria simplificar i racionalitzar els procediments parlamentaris.
- 21) Formar els i les parlamentàries i ampliació del suport tècnic i expert en noves tecnologies al Parlament.
- 22) Crear una oficina pel debat públic. En aquesta oficina hi haurien de tenir presència i representació el Parlament, el Govern de la Generalitat i els ajuntaments. També en formarien part tècnics i experts juristes, incorporant la figura del dinamitzador/a en participació. L'oficina organitzaria debats públics en l'àmbit territorial, elaborant una informació necessària, clara, i tindria una finestra oberta a Internet, en el portal de l'Administració Oberta de Catalunya.
- 23) Elaborar una carta de drets i deures sobre les noves tecnologies i la participació ciutadana.
- 24) Donar suport a l'establiment i l'activitat de les associacions professionals d'abast català en l'àmbit de les NTIC, en especial la segregació del Col·legi Català d'Enginyers Tècnics de Telecomunicació de la seva matriu espanyola.

Repte 6: Convertir les universitats públiques en el dinamitzador de la política de recerca a Catalunya

1. Objectius

- 1) Aconseguir que la universitat catalana s'incorpori del tot en els corrents universitaris de primera línia.
- 2) Dotar les universitats catalanes d'un professorat, d'un personal d'administració i serveis, d'unes instal·lacions, d'un finançament i d'unes regulacions apropiades.
- 3) Millorar el finançament de les universitats.

2. Mesures

- 1) Propugnar una política destinada a inscriure plenament el sistema universitari català en l'espai universitari de la Unió Europea, tant pel que fa a l'estructura general, com pel que fa al nivell aconseguit en els diferents estudis i recerques i al seu aprofitament per la societat. En particular, cal participar plenament en l'Àrea Europea d'Educació Superior (Bolonya) i en l'Àrea Europea d'Investigació (ERA).
- 2) Implementar la fórmula de l'"Autonomia amb Responsabilitat", basada en el principi de subsidiarietat en les lleis i els reglaments que regeixen la universitat.
- 3) Estimular i impulsar que el professorat sigui escollit per la mateixa universitat d'acord amb criteris científics i objectius, respectant la política d'estudi i recerca que s'hagi fixat; hauria d'utilitzar la via, ni que sigui restringida, del professorat contractat, perquè les universitats es proveeixin dels professors i investigadors que més convinguin; a si mateixes i al país.
- 4) Incrementar els pressupostos públics destinats a les universitats (assolint la mitjana europea) per tal de poder:
 - a) Desenvolupar un programa de contractació de professors i investigadors de màxim nivell.
 - b) Garantir que els sous dels nostres professors siguin equiparables als dels professors de la resta d'Europa.
 - c) Oferir beques suficients en retribució i en nombre, a tots els nivells, segons les demandes dels estudiants i de la societat. El programa de beques ha d'afavorir els sectors que a judici del Govern i de les universitats tinguin prioritat.
 - d) Garantir que les condicions de treball del PAS, tant en nivell com en nombre i de retribució, s'equiparin amb les de la resta d'Europa.
 - e) Equiparar els drets del personal investigador en formació amb els drets laborals comuns. Transformar aquestes beques en contractes laborals temporals, de forma similar al cas dels metges interns residents (MIR).
 - f) Garantir que la formació continuada universitària tingui accés als fons públics.
- 5) Incrementar els recursos i els convenis de recerca amb el teixit empresarial del país amb l'esforç de l'Administració i les universitats amb els seus consells socials.
- 6) Establir mesures legislatives perquè les empreses presents al país reinverteixin un percentatge dels seus guanys en el finançament de la recerca.

- 7) Acabar amb els subsidis públics cap a les universitats privades, retribuint-les només per la realització de projectes concrets d'utilitat pública, seguint els mateixos paràmetres de com es fa amb qualsevol empresa.
- 8) Garantir que la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) sigui una universitat de la Generalitat en els termes que siguin més convenients i sempre dins d'una estructura que en garanteixi el seu funcionament eficaç i democràtic i amb criteris d'universitat pública.
- 9) Assegurar que la Programació Universitària de Catalunya, com a instrument de planificació i coordinació dels ensenyaments universitaris, sigui realitzada pel Govern d'acord amb les universitats.
- 10) Potenciar els estudis especialitzats, que donin accés als avenços recents, a través de programes de formació continuada i d'estudis de postgrau, que poden arribar fins al doctorat.
- 11) Establir un programa per promoure la realització de doctorats, en tant que representen la punta de llança de la cultura, la ciència i la tecnologia, a més de ser el planter dels futurs professors universitaris i d'investigadors de tots els àmbits, i permeten la nostra incorporació a la primera línia del coneixement.
- 12) Estimular la col·laboració de les empreses, ja sigui a través d'ajuts econòmics o bé de la possibilitat de realitzar-hi pràctiques, en els estudis de postgrau.
- 13) Donar suport a les noves titulacions de forma decidida i clara mitjançant el transvasament voluntari de professorat i de personal procedent d'aquelles titulacions que entrin en deflació per manca d'alumnes.
- 14) Garantir que els estudiants universitaris gaudeixin d'igualtat de drets en igualtat de condicions acadèmiques. Tothom que tingui capacitat ha de poder seguir estudis universitaris independentment de la seva condició social o econòmica.
- 15) Assegurar als estudiants de doctorat la seva participació en la docència i la recerca universitàries per completar la seva formació, a més del seu accés a beques. En aquest sentit, cal promoure que els estudiants interessats i capaços, per als qui no hi hagi prou beques, puguin ser contractats com a ajudants, ja sigui de docència o de recerca.
- 16) Implementar els mitjans necessaris per facilitar la mobilitat de professors i estudiants tant per part de les administracions com per part de les universitats, amb les oficines pertinents.
- 17) Millorar l'atenció als estudiants també en els aspectes no docents:
 - a) Instaurar organismes que tinguin cura del seguiment i, en particular, de la inserció laboral dels alumnes que hagin acabat els seus estudis.
 - b) Tenir en compte els problemes dels alumnes per assistir i aprofitar les activitats universitàries, i intentar donar-los solucions satisfactòries. En particular cal eliminar les barreres arquitectòniques.
 - c) Obrir a les universitats oficines d'atenció als alumnes per ajudar-los a resoldre problemes com els d'allotjament, atenció sanitària, assegurances, transport, etc.
- 18) Garantir que els estudiants tinguin una representació important en els diferents òrgans de govern de la universitat, mai menor del 30 per cent.
- 19) Garantir que el personal d'administració i serveis sigui qualificat i suficient, i que compti amb un estatus laboral apropiat:
 - a) Garantir que la representació del PAS als òrgans de govern sigui important, i en cap cas menor del 10 per cent.
 - b) Proporcionar al PAS els cursos de superació i d'adaptació necessaris per estar al corrent de les noves eines de treball i d'altres aspectes de la seva activitat.

- 20) Assegurar que el català esdevingui realment la llengua pròpia de les universitats de Catalunya:
- a) Fer tota la documentació administrativa universitària en català. La universitat proveirà els mitjans per ajudar als qui tinguin dificultats amb la llengua a superar-les.
 - b) Articular els mitjans per tal de garantir que les incorporacions, tant de nou professorat com d'alumnat, no afectin el procés de normalització lingüística. En particular cal establir mecanismes per tal que els estudiants procedents de la resta de l'estat i d'altres estats no pressionin ni obliguin el professorat a sacrificar l'ús del català. El dret a expressar-se en espanyol no ha d'anar en detriment del dret dels altres a expressar-se en català.
 - c) Promoure l'ús del català mitjançant llibres de text, altres materials d'estudi, Internet i activitats diverses.
- 21) Oferir l'ensenyament de les altres llengües que s'utilitzen de forma natural en simposis, congressos i altres trobades internacionals i en bona part del material d'estudi, com és l'anglès, mitjançant cursos o fins i tot mitjançant assignatures a la carrera.
- 22) Impulsar la derogació de la LOU.
- 23) Impulsar la relació entre empreses de noves tecnologies i universitats no només amb polítiques, sinó també humanistes per tal de formar joves tecnòlegs humanistes, capaços d'actuar simultàniament a tots dos àmbits i interessats en els aspectes socials de la xarxa.
- 24) Reordenar l'actual dispersió de la recerca entre universitats i centres públics de recerca externs, per tal de simplificar el sistema, rendibilitzar els recursos destinats, millorar la transparència i els canals d'informació.
- 25) Potenciar la formació i contractació de tècnics de suport a la recerca en les universitats.
- 26) Impulsar, davant el govern de l'Estat, l'augment dels *overheads* autoritzats, de l'actual 15 % al 30 %, en els projectes públics de recerca.
- 27) Introduir indicadors de recerca entre els criteris de repartiment del finançament universitari.
- 28) Evitar que els grans macroprojectes de recerca que es puguin desenvolupar en el futur (Sincrotó, ITER, etc.) es facin en detriment dels projectes desenvolupats pels grups de recerca i universitats de Catalunya.

**3. Una cultura que crea,
una cultura en xarxa, una
cultura nacional, una
cultura al món**

Des d'Esquerra Republicana de Catalunya, entenem la cultura com un fet de vertebració social i com a eina de construcció nacional. Cada ciutadà i cada ciutadana del nostre país ha de tenir la possibilitat d'accedir a la utilització i/o creació de recursos culturals en un doble vessant: refermant la pertinença a una col·lectivitat, però també com a via d'interpretació de la realitat i potenciació de la pròpia creativitat. El fet cultural ha de comptar amb una extensa xarxa de complicitats positives sorgides de la iniciativa de qui n'ha de ser el protagonista, la seva ciutadania, amb el suport constant de l'administració, que l'ha de recolzar i complementar. Culturalment parlant, doncs, necessitem una Catalunya en xarxa que esdevingui el teixit d'un país que es reconegui com a tal.

Per a un país com el nostre, la cultura és, evidentment, un fet fonamental de la identitat nacional, però no pas l'únic. Per assolir aquesta funció vertebradora i emergent, la cultura catalana ha de sorgir de la creació individual i dels projectes associatius, oferir canals d'intercomunicació i percepció, disposar d'instruments de salvaguarda i difusió del patrimoni, conjuminar l'esforç individual i empresarial amb el suport de les administracions en un treball comú –també de totes i cadascuna d'aquestes administracions–, relligar tradició i modernitat, saber i poder situar la nostra identitat i la nostra diversa producció cultural en el panorama internacional, especialment el context europeu...

Tots aquests anys de govern de Convergència i Unió han estat un llast per a la consolidació d'una cultura catalana moderna, amb les infraestructures necessàries, d'acord amb la nova realitat social i tecnològica, generadora de noves creacions, industrialment sòlida... El Govern de la Generalitat no només ha tingut por dels creadors i intel·lectuals que no els han estat afins, sinó que no ha sabut estendre territorialment les infraestructures culturals –el cas de l'incompliment del Mapa de Biblioteques és exemplar– ni ha assolit de situar la nostra cultura en el panorama europeu, més enllà de noms concrets i fets puntuals. La indústria cultural ha anat minvant en les darreres dècades i no s'ha sabut aprofitar el ric potencial, tant individual com associatiu, de què disposa la nostra realitat cultural. Les poques vegades que ha gosat de fer propostes globals, tret d'escadusseres excepcions, ha optat per una visió carrinclona, empetitida, regionalista...

Cal fer una aposta decidida, doncs, per una política cultura emprenedora, però no intervencionista. Que superi les dobles xarxes públiques que competeixen per les mateixes infraestructures però deixen bona part del territori orfe d'aquestes plataformes. Que treballi conjuntament amb els creadors i els promotors culturals. Que ajudi la indústria amb mesures eficaces. Que no divideixi creadors, associacions i empreses entre amics i no amics. Que no situï falses fronteres: la nostra realitat lingüística són els països de parla catalana. Que no obliidi ni amagui el pluralisme de la nostra societat: la cultura catalana ha estat sempre dinàmica i permeable a les diverses aportacions que inicialment li eren alienes.

De fet, la cultura és, arreu, dinàmica, i la catalana ho ha estat, des dels seus inicis, de manera considerable. El futur Govern de la Generalitat ha de reconèixer aquest dinamisme i posar a la seva disposició les eines, no només que el facin possible, sinó que l'empenyin a ser un signe d'identitat. El Govern no ha de ser "la repartidora" de subvencions, sovint minses, habitualment poc adequades, sinó que ha d'esdevenir el suport a la nova creació, al manteniment de la xarxa associativa, el referent de les iniciatives empresarials. Segurament és, en el terreny professional, on cal actuar més decididament. Cal ampliar, d'entrada, l'àmbit i els criteris d'actuació de l'Institut Català d'Indústries Culturals, de cara a reconvertir determinades subvencions a fons perdut que s'atorguen des del Departament de Cultura, en crèdits de devolució condicionada a l'èxit professional de l'objecte subvencionat i de cara, també, a arribar a tots els sectors culturals, no només els més emergents o els més ben situats empresarialment. Cal, en definitiva, transformar en coherent allò que ara no ho és. Si la ciutadania ha de tenir accés lliure a la cultura, cal també que la gestió d'aquesta esdevingui transparent en totes les seves facetes.

Tot això sense oblidar en cap moment que la política cultural ha de ser polièdrica i multidisciplinària: ha de tenir en compte els creadors però també els consumidors. Ha d'entendre que ha de vetllar tant pels artistes joves com per la conservació del patrimoni històric. Per la

indústria de masses com pels canals de distribució o exposició de petit format. Per la més moderna tecnologia com pels usos més tradicionals.

La cultura i la comunicació constitueixen un àmbit transversal que es veu afectat per les polítiques industrials, educatives, de recerca o de benestar; i que, al mateix temps, les contempla i les condiona totes profundament. És l'àmbit decisiu per a la conformació de l'opinió pública, per a la participació democràtica i per a la cohesió social. Ha estat històricament i encara és per a Catalunya l'espai estratègic de construcció de civilitat, de renovació del patrimoni simbòlic compartit –inclosa la llengua- i de la pròpia especificitat. I és també aquell àmbit clau en l'accés a l'anomenada societat de la informació i el coneixement en el qual l'instrument fonamental són les persones i l'objectiu primordial a assolir és la seva lliure qualificació.

Un diagnòstic sobre l'estat actual de la cultura i del sistema de comunicació a Catalunya ha de contemplar com a mínim dues dimensions fonamentals: una externa i una interna. La primera, molt general, ens ha d'ubicar en relació amb els principals contextos internacionals que ens condicionen i que marquen les tendències de futur (globalització, informacionalització, societat del coneixement, desterritorialització, hibridació i interculturalitat, nova relació entre economia i cultura, etc.). La segona ha d'establir el balanç de les nostres infraestructures, les nostres principals deficiències i els nostres punts forts per enfrontar-nos col·lectivament als reptes anteriors. Així, una i altra ens poden ajudar a la formulació d'objectius i de propostes que recullin l'esperit democràtic i el patrimoni de valors de l'humanisme de tradició republicana que volem representar i actualitzar.

Centrant-nos en aquells elements de caràcter extern, cal destacar que en l'actual societat informacional el recurs sistemàtic a les noves tecnologies i el pes de la innovació en els processos econòmics han convertit la cultura i el coneixement en una força productiva directa, sovint la més important. En general, hi ha una relació directa entre els nivells d'instrucció, d'actualització de coneixements i de renovació i difusió del propi patrimoni cultural i la riquesa de les nacions, la capacitat d'adaptació al canvi de les seves economies i la capacitat per vertebrar sistemes democràtics de participació i de respecte a la llibertat i a la diversitat. Això ha provocat que la dominació a escala mundial, d'uns pobles sobre els altres i d'uns grups socials sobre els altres, tradicionalment basada en la dominació polític-militar (opressió) i la dominació econòmica (explotació) hagi incorporat més intensivament com a mecanisme fonamental de discriminació i d'hegemonia les diferències en l'accés a la informació, el coneixement i la cultura. La mundialització i el procés de globalització no estan determinant l'aparició d'una nova cultura humana planetària, sinó l'aparició d'unes noves condicions globals d'existència, renovació i difusió de les cultures locals. En aquestes noves condicions, només algunes plataformes culturals locals –les de major capacitat de producció industrial i de control de les xarxes de distribució i consum- es globalitzen i difonen paràmetres d'unificació de la memòria, del gust, dels valors i del sentit de la vida i de les coses, mentre les altres queden reduïdes a una existència subordinada i folkloritzant, o tendeixen a desaparèixer com a cultures comunitàries. Davant d'això, la reivindicació de la diversitat cultural esdevé un principi democràtic elemental. I aquest valor de la diversitat resulta incompatible amb la reducció de la cultura i dels productes de les indústries culturals i de la comunicació a simple mercaderia, com pretenen els grans conglomerats transnacionals del sector audiovisual amb la seva política incondicional i ultrancera de liberalització. Per aquests motius, la defensa de la diversitat cultural d'acord amb la tradició europea occidental té com a condició necessària –tot i que no suficient- la disponibilitat d'un sector públic de mitjans de comunicació que assumeixin la protecció d'aquells objectius comunitaris que el mercat, orientat només al màxim benefici, desatén. Un sistema públic democràtic, eficient, transparent i independent, i l'enfortiment d'una indústria local capaç d'obtenir una àmplia cobertura del mercat de proximitat i, al mateix temps, amb capacitat de produir pels mercats globals i de projectar-se enfora són, en la nostra època, elements imprescindibles per a la reproducció ampliada de les cultures nacional-populars com la catalana, disposin o no d'estat, o d'altres instruments d'expressió política sobirana.

Però aquesta diagnosi no seria complerta, com hem dit, si no analitzéssim els elements de caràcter intern que ens han de permetre els reptes que des de l'exterior se'ns plantegen. En bona part per raons històriques de llarga durada i potser per la centralitat de la qüestió

lingüística com a clau identitària, ha predominat en les anàlisis i en les propostes polítiques una concepció massa restrictivament literària de la cultura catalana. La reiteradament reivindicada interrelació entre la cultura humanística i la científico-tècnica, o els nous vincles entre tecnologia, economia i cultura, obliguen a replantejar el pes relatiu, el sentit i l'orientació de l'activitat creativa i artística. El geni creatiu és indispensable però no és suficient, i cal combinar-lo amb adequades estructures de producció i xarxes de distribució. Perquè una cultura és tant allò que fan els seus creadors i creadores com aquelles rutines de consum cultural amplament compartides pels qui en formen part. Al mateix temps, hi ha hagut, en general, una limitada atenció a la projecció exterior i l'accés als mercats globals. La difusió de la marca Barcelona, després del 92 –ciutat de destinació turística- ha coincidit, però, amb una escassa divulgació i la sensació d'imprecisió de la marca Catalunya/Catalonia, difuminada entre Espanya i Barcelona com a referents potents d'ubicació i d'identificació en l'àmbit internacional. La retracció de la iniciativa privada en el camp de les indústries de la cultura i la comunicació ha estat notable i ha mostrat la incomoditat de la suposada classe empresarial dirigent en l'adopció del marc de la cultura catalana com a referent principal dels seus projectes i s'ha mantingut substancialment la subordinació del mercat català de consum cultural i de comunicació al mercat espanyol, seguint les inèrcies implantades durant el franquisme. I això malgrat l'escolarització en llengua catalana i el pes relatiu molt important de les iniciatives públiques.

Aquests factors s'han vist perjudicats per la manca d'una política nacional amb objectius clars, amb períodes d'execució establerts, ben perfilada, i amb una ampli consens social i parlamentari. Això no vol pas dir que no s'hagin fet coses i que algunes –o moltes- no s'hagin fet bé. Però no hi ha hagut un projecte acabat i amplament consensuat de política cultural i de comunicació. Potser això ajuda a explicar el conformisme davant la frenada en el desplegament del cable i les infraestructures de banda molt ampla, responsables parcials però rellevants del retard en la incorporació a la societat de la informació, malgrat actuacions com les del consorci Localret.

Pel que fa als continguts i propostes propiciats des de les institucions s'han manifestat dificultats per intervenir sobre les cultures juvenils i estimular-ne la creativitat i l'aprofundiment, més enllà de la subvenció d'aquella compulsió consumista i hedonista, que redueix la cultura a lleure. En un sentit semblant, no hi ha hagut una reacció prou ràpida d'assumpció de les noves tradicions culturals incorporades per la via de les migracions i no s'han establert amb decisió i diligència les necessàries plataformes d'expressió i d'intercanvi. En canvi, s'ha mantingut, fins i tot als mitjans públics, la provinciana sobreatenció a la difusió de les propostes de la cultura estereotipada multinacional, vinculada als centres, les empreses i els *star-systems* hegemònics, i adreçada a mercats globals indiscriminats. Ha pesat excessivament el clientelisme polític al voltant dels dos grans partits, amb les seves xarxes d'institucions controlades, d'intel·lectuals i artistes llogats, de mitjans de comunicació pròxims i d'empreses amigues. Això ha alimentat espirals de sectarisme malaltís, de discursos de campanar que s'han ignorat mútuament i que, sobretot, han ignorat tot allò que quedava fora dels propis discursos.

En part com a conseqüència de l'anterior, hi ha hagut greus dificultats per reparar la ignorància de molts dels quadres artístics, intel·lectuals i periodístics respecte de les tradicions culturals del país i els seus patrimonis i llegats. De manera semblant, aquesta bipolaritat poc culta i renovadora ha frenat la possibilitat de travar una nova cultura catalana que pogués ser amplament compartida per tots els sectors socials i que permetés superar les herències, entre heroïques i grotesques, del franquisme. En general, en el camp de la cultura, s'ha anat més a remolc de la situació, consumint les energies en un perpetu esforç d'adaptació, que no pas assumint una dinàmica transformadora basada en la pròpia iniciativa i en els projectes de futur. Potser la gran excepció ha estat la creació de la CCRTV, empresa sense la qual, i malgrat els seus defectes, l'actual panorama de la cultura popular i del sistema de comunicació a Catalunya resultarien desoladors.

La proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya, del catalanisme de progrés, és, doncs, una aposta ferma per una política cultural coherent, equilibrada, moderna, valenta... Per una política cultural oberta i participativa. Oberta als creadors i al món. Oberta a la pròpia gent i a la tradició. Oberta al territori i a la innovació. Oberta, també, a la participació dels creadors i els agents culturals. Oberta a la plena i sincera col·laboració amb les altres administracions,

especialment els ens locals. Per això ens comprometem a fer més participatius òrgans com l'Institut Català d'Indústries Culturals, la Institució de les Lletres Catalanes o el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional i a crear-ne d'altres com el Consell de les Arts. És una política que, a llarg de termini, ha d'arribar a disposar d'eines de gestió i participació plenament autònomes que s'encarreguin de dur a terme les accions necessàries per donar suport a cadascun dels sectors.

- 1) **Fer una cultura catalana oberta als creadors i al món:** incrementant el suport a la creació artística i cultural –entesa aquesta de manera plena i des de tots els formats, gèneres i estètiques de la nostra contemporaneïtat-, amb l'èmfasi necessària en aquells que més incideixen en el treball de creació i en la difusió dels productes d'aquest procés; consolidant el teixit industrial cultural necessari per tal de garantir que la creació artística pugui arribar a tota la ciutadania per al seu coneixement, ús i gaudi, i assolint una massa consumidora, crítica i estesa arreu del territori amb igualtat d'oportunitats; fent de la cultura catalana tant la nostra finestra al món com allò que ens defineix davant el món.
- 2) **Impulsar una política cultural oberta a la pròpia gent i a la tradició, al territori i a la innovació:** d'acord amb els següents criteris i valors principals:
 - a) Fer accessible el patrimoni cultural: la veritable democratització cultural suposa posar la cultura en general a l'abast de tots els ciutadans i ciutadanes del país, tenint en compte la diversitat de les seves formacions, necessitats i expectatives. L'accessibilitat es planteja tant a nivell físic, com intel·lectual i econòmic. Cal, així, estimular l'interès dels ciutadans i ciutadanes per al seu patrimoni.
 - b) Fomentar el sentiment d'identitat nacional catalana: el patrimoni cultural és una construcció social que contribueix a configurar la memòria històrica d'una comunitat. La concepció del patrimoni ha de ser oberta i dinàmica, possibilitant la integració d'elements i manifestacions culturals representatives dels diversos col·lectius que configuren la societat catalana contemporània.
 - c) Compatibilitzar el sentiment d'identitat nacional amb la necessària obertura a altres realitats culturals: les institucions culturals catalanes han de projectar-se més arreu del món, han d'inserir-se en xarxes internacionals de col·laboració i han de possibilitar l'accés dels ciutadans i ciutadanes del nostre país a manifestacions culturals de procedència i nivell internacional.
- 3) **Fer de la cultura i l'espai comunicacional el motor cívic i econòmic de Catalunya,** bastint un ampli consens social i polític al voltant de les polítiques culturals i de comunicació i assegurant les competències de la Generalitat en matèria audiovisual i de telecomunicacions en el marc de l'elaboració d'un nou Estatut de Catalunya.

Repte 1. Fer una cultura catalana oberta als creadors i al món

ÀMBIT 1: SUPORT A LA CREACIÓ

1. Objectius

- 1) Incrementar el suport a la creació artística i cultural –entesa aquesta de manera plena i des de tots els formats, gèneres i estètiques de la nostra contemporaneïtat-, amb l'èmfasi necessària en aquells que més incideixen en el treball de creació i en la difusió dels productes d'aquest procés.
- 2) Potenciar el suport a la jove creació i a la innovació artística
- 3) Donar des l'àmbit públic, i sempre des de la voluntat de no intervencionisme creatiu i no afavoriment de segments industrials concrets, el necessari suport a les propostes organitzatives o empresarials privades.

2. Mesures

- 1) Establir circuits estables de les arts plàstiques, musicals i de l'espectacle mitjançant convenis amb promotors privats i els ens locals, tant pel que fa a sales de gran format com de petit format.
- 2) Crear una xarxa pública d'equipaments teatrals, artístics i musicals, en la qual s'inclouin els de totes les administracions catalanes, gestionada professionalment i amb la participació dels diversos sectors.
- 3) Crear el Consell de les Arts, amb la participació de tots els sectors i tendències artístiques.
- 4) Millorar i augmentar la política d'ajuts als ens locals per tal de dotar tot el país de les instal·lacions i infraestructures necessàries, a partir d'una constatació de l'actual realitat i una diagnosi de les necessitats territorials.
- 5) Establir l'accés gratuït dels menors de 18 anys a l'ús de les infraestructures culturals i esportives.
- 6) Promocionar la música creada i produïda al nostre país i assegurar la seva presència a les ràdios i televisions públiques.
- 7) Impulsar la investigació i recerca al voltant de les obres musicals dels compositors catalans.
- 8) Potenciar la Mesa Coordinadora de les Arts Escèniques –en el marc del Consell de les Arts- com a òrgan veritablement consultiu en decisions que afectin el sector.
- 9) Modificar els criteris en la política de subvencions, de cara a garantir la continuïtat de les sales alternatives i destriar, amb criteris artístics i de producció, les diferents formes de teatre privat.
- 10) Redefinir la tasca del Teatre Nacional de Catalunya. En aquest sentit, cal dotar el TNC de capacitat tècnica de distribució i producció amb la creació d'una Xarxa Nacional de Teatres que descentralitzi la seva activitat.

- 11) Negociar amb la Diputació de Barcelona el traspàs de l'Institut del Teatre a la Generalitat com a germen de l'Escola Nacional d'Art Dramàtic i Dansa.
- 12) Impulsar la reforma del tracte fiscal que reben galeries i artistes: reducció del tipus d'IVA, possibilitant-ne la deducció, i revisant l'IRPF dels artistes.
- 13) Donar un nou impuls a la Institució de les Lletres Catalanes que, de ple acord amb les associacions professionals –que formaran part del seu òrgan de gestió-, efectui accions decidides i efectives de difusió de la nostra literatura.

ÀMBIT 2: LES INDÚSTRIES CULTURALS

1. Objectius

- 1) Consolidar el teixit industrial necessari per tal de garantir que la creació artística pugui arribar a tota la ciutadania per al seu coneixement, ús i gaudi.
- 2) Assolir una massa consumidora, crítica i estesa arreu del territori amb igualtat d'oportunitats.
- 3) Impedir qualsevol tipus de fractura que impedeixi l'accés a la creació i als productes culturals, ja sigui econòmica, social, tecnològica o territorial.

2. Mesures

- 1) Ampliar l'àmbit i els criteris d'actuació de l'Institut Català d'Indústries Culturals, amb la voluntat d'arribar a tots els sectors, introduir-hi criteris més professionals i una participació professional més efectiva i àmplia. L'Institut serà funcionalment interdepartamental i reconvertirà determinades subvencions a fons perdut en crèdits de devolució condicionada a l'èxit professional de l'objecte subvencionat.
- 2) Aplicar efectivament la legislació de política lingüística pel que fa a l'exhibició cinematogràfica.
- 3) Aconseguir que els videos, els DVD i els videojocs distribuïts als països de parla català tinguin l'opció d'escollir el català, sigui en versió doblada o subtitulada.
- 4) Promulgar la Llei de l'Audiovisual, amb una política decidida de suport a les iniciatives empresarials i a la projecció exterior dels seus productes. Aquesta Llei posarà els fonaments per a la col·laboració entre els mitjans públics de ràdio i televisió i els creadors, els professionals i la indústria autòctona. En aquest context, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió complirà la seva missió pública, també, com a motor de la indústria audiovisual i cultural del país, amb especial –però no única- atenció als productes que utilitzen la llengua catalana.
- 5) Impulsar la creació de l'Acadèmia Catalana de Cinematografia.
- 6) Incentivar la creació d'una distribuïdora de premsa escrita en català, que abasti la totalitat dels països de parla catalana.
- 7) Establir un mecanisme públic de concurs per a l'edició o coedició de les publicacions de la Generalitat d'interès comercial i susceptibles de ser posades a la venda.
- 8) Elaborar un pla de foment de la lectura a través de les escoles i les biblioteques.
- 9) Redefinir la política del suport genèric, en funció de la comercialització real dels textos.

- 10) Mantenir la regulació actual dels preus fixos dels llibres.
- 11) Impulsar la millora de la fiscalitat de les discogràfiques, que afavoreixi la creació i edició musical dels cantants, músics i grups del país.
- 12) Redefinir les funcions de TVC-Disc i promoure la seva col·laboració amb les discogràfiques independents.

ÀMBIT 3: PROJECCIÓ EXTERIOR DE LA CULTURA CATALANA

1. Objectius

- 1) Fer de la cultura catalana tant la nostra finestra al món com allò que ens defineix davant el món.
- 2) Aconseguir situar Catalunya encara amb més força en el mapamundi de la creació i els productes culturals.

2. Mesures

- 1) Desenvolupar una veritable interrelació entre els diversos territoris de la nostra cultura lingüística i històrica en tots els àmbits, dotant de més potencialitat l'Institut Ramon Llull i reformant el COPEC, com a instruments motors de la nostra projecció exterior.
- 2) Crear xarxes adequades perquè, en el terreny cultural, aquesta interrelació es concreti en un procés de creació col·lectiva que impliqui totes les unitats territorials.
- 3) Impulsar la denominació "Made in Catalonia" en tots els productes catalans destinats a l'exportació.
- 4) Elaborar, entre tots els sectors implicats, una estratègia de promoció exterior de l'art i els artistes catalans.
- 5) Reclamar i assolir la presència de Catalunya, al més alt nivell, en totes les institucions internacionals de caire cultural.
- 6) Potenciar la presència internacional de la cultura catalana a través de la millora i l'augment de les emissions exteriors i via cable, plataforma digital o satèl·lit de les emissores de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Repte 2. Impulsar una política cultural oberta a la pròpia gent i a la tradició, al territori i a la innovació

ÀMBIT 1: POLÍTICA MUSEÍSTICA I PATRIMONIAL

1. Objectius

- 1) Fer accessible el patrimoni cultural: la veritable democratització cultural suposa posar el patrimoni -i la cultura en general- a l'abast de tots els ciutadans i ciutadanes del país, tenint en compte la diversitat de les seves formacions, necessitats i expectatives. L'accessibilitat es planteja tant a nivell físic, com intel·lectual i econòmic. Cal, així, estimular l'interès dels ciutadans i ciutadanes per al seu patrimoni.
- 2) Fomentar el sentiment d'identitat nacional catalana: el patrimoni és una construcció social que contribueix a configurar la memòria històrica d'una comunitat. La concepció del patrimoni ha de ser oberta i dinàmica, possibilitant la integració d'elements i manifestacions culturals representatives dels diversos col·lectius que configuren la societat catalana contemporània.
- 3) Compatibilitzar el sentiment d'identitat nacional amb la necessària obertura a altres realitats culturals: les institucions culturals catalanes han de projectar-se més arreu del món, han d'inserir-se en xarxes internacionals de col·laboració i han de possibilitar l'accés dels ciutadans i ciutadanes del nostre país a manifestacions culturals de procedència i nivell internacional.
- 4) Concertar l'acció patrimonial entre les diverses instàncies administratives del país: cal fomentar els programes de cooperació interinstitucionals i desenvolupar plans concertats de desenvolupament museístic i patrimonial. Així mateix, cal fomentar les accions i els programes de cooperació entre les pròpies institucions museístiques i patrimonials.
- 5) Implicar el sector professional: el disseny i la gestió de les polítiques museístiques i patrimonials del país no pot fer-se sense una intensa implicació i participació dels col·lectius professionals que treballen en aquest sector (museòlegs, arqueòlegs, etc.).
- 6) Racionalitzar i planificar: Les actuacions públiques en matèria de museus no poden ser arbitràries o fruit de l'atzar. Cal dissenyar una nova política de patrimoni més racional i planificada, que fugi de les polítiques d'aparador i de clientelisme polític, i, alhora, garanteixi l'estabilitat i el desplegament de les institucions museístiques i patrimonials en funcionament. En aquest sentit, l'elaboració d'un llibre blanc del patrimoni català, que suposi un diagnòstic d'aquest sector, esdevé una primera fita a desenvolupar.
- 7) Contribuir a l'equilibri territorial: el disseny de les noves polítiques patrimonials i museístiques ha de contribuir a l'equilibri territorial del país. En conseqüència, s'ha d'atorgar especial consideració als projectes de millora d'institucions museístiques existents o projectes de revitalització patrimonial en zones del país on les institucions patrimonials tenen menys implantació, ja sigui per motius de caciquisme polític o d'impossibilitat econòmica pròpia.

2. Mesures

- 1) Crear l'Institut del Patrimoni Cultural, organisme autònom de gestió interinstitucional, que esdevingui l'òrgan impulsor d'una nova política museística i patrimonial del país, desenvolupant essencialment funcions de recerca, inventari, documentació, restauració i difusió del patrimoni cultural català, d'assessorament tècnic i de formació i reciclatge dels professionals del patrimoni, i això en col·laboració amb les diferents instàncies administratives, amb les universitats i els centres de recerca i formació, i, especialment, amb els museus d'arreu del país.
- 2) Crear una xarxa de museus etnogràfics que vehiculin una concepció dinàmica i no essencialista de la cultura popular i esdevinguin factors de dinamització cultural i turística en el territori del seu àmbit d'actuació. Aquesta xarxa –que inclourà els ja existents i ajudarà a la creació de nous- s'estructurarà formalment com un Museu Nacional amb seus arreu del territori.
- 3) Aprovar la llei que atorgui al Museu d'Història de Catalunya el rang de museu nacional, consolidar la seva autonomia administrativa i fer possible el seu desplegament arreu del territori i la seva projecció a nivell internacional.
- 4) Crear d'una xarxa de llocs històrics nacionals, integrada per monuments i espais de memòria de significació nacional, com ara els espais de la batalla de l'Ebre o el Born, que es configuren com a centres d'interpretació de la història de Catalunya, complementant en tot el territori el discurs del Museu d'Història de Catalunya i incorporin els equipaments d'interpretació corresponents.
- 5) Potenciar la xarxa de museus locals i comarcals del país, amb la creació d'un programa específic d'ajuts per a la remodelació, millora, dels centres museístics existents així com per a l'estabilització i formació de les plantilles professionals i per a la realització d'accions i programes que estimulin l'interès dels ciutadans i ciutadanes pel patrimoni i la història del país.
- 6) Complir efectivament les lleis de museus, biblioteques i arxius pel que fa al desenvolupament legal i especialment en la seva acció territorial.
- 7) Reformar l'Agència Catalana de Patrocini i Mecenatge, professionalitzant la seva direcció i convertint-la en un òrgan d'assessorament respecte a les institucions culturals que necessitin el seu suport.
- 8) Transferir a la Generalitat la titularitat que ostenta actualment l'Estat sobre alguns museus, biblioteques arxius i institucions culturals públiques situades a Catalunya.
- 9) Donar suport institucional, amb tots mitjans jurídics adequats, als particulars, les associacions i els ens locals propietaris històrics i morals d'elements patrimonials expoliats pel franquisme per tal d'iniciar els processos necessaris per a la seva recuperació.
- 10) Recuperar espais públics de debat, difusió cultural i trobada amb l'esperit dels antics ateneus de l'època de la República.

ÀMBIT 2: LECTURA PÚBLICA

1. Objectius

- 1) Fomentar la lectura pública i millorar la xarxa de biblioteques de Catalunya
- 2) Fer de les biblioteques públiques la porta d'entrada dels ciutadans a la informació i al coneixement, això és, a la informació local, a la informació científica i també a la cultura.

2. Mesures

- 1) Universalització dels serveis bibliotecaris per a tots els ciutadans de Catalunya.
- 2) Connexió de totes les biblioteques públiques a la xarxa amb punts suficients de connexió gratuïta a Internet.
- 3) Augment dels fons bibliogràfics de les biblioteques públiques fins als estàndards internacionals.
- 4) Dotació de bibliobusos necessaris per a les zones rurals que no disposen de serveis bibliotecaris fixos.
- 5) Creació de les biblioteques de centres d'ensenyament no universitari -biblioteques escolars- d'acord amb el que disposa la llei del Sistema Bibliotecari de Catalunya.
- 6) Elaboració d'un nou mapa de biblioteques públiques de Catalunya i aplicació en un màxim de quatre anys.
- 7) Creació del Consorci de Biblioteques Públiques de Catalunya per tal de prestar de manera consorciada serveis a les biblioteques: compres, subscripcions de revistes, accés a bases de dades, etc.
- 8) Transferència "real" a la Generalitat de Catalunya de les biblioteques i recursos que la Diputació de Barcelona té actualment en matèria de biblioteques.
- 9) Elaboració de plans de formació contínua per al personal de les biblioteques.

ÀMBIT 3: CULTURA POPULAR I TRADICIONAL

1. Objectius

- 1) Potenciar la creença que les activitats de cultura popular i tradicional formen part tant d'un patrimoni que cal mantenir, com d'una voluntat de creació que cal ajudar. Tot això com a conformant de la nostra identitat, dinàmica i pròpia, i mai amb la voluntat de convertir en símbols immutables allò que és viu per a importants segments de la nostra població.
- 2) Posar a disposició dels agents de la cultura popular i tradicional els mecanismes necessaris per al desenvolupament i manteniment de les seves activitats i la seva difusió nacional i internacional.

2. Mesures

- 1) Dotar de plena autonomia de gestió i decisió el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana i incloure en els seus òrgans la representació de les coordinadores associatives existents.
- 2) Millorar la gestió de les entitats associatives de la cultura popular i tradicional.
- 3) Obrir a tots els elements de la cultura popular i tradicional les mostres internacionals de projecció de la cultura catalana.
- 4) Ampliar el suport, la diversitat i la distribució territorial dels festivals, les mostres i altres activitats de difusió de la cultura popular i tradicional.
- 5) Estendre en el territori l'Aula de Música Tradicional.

- 6) Dotar de més rigor la declaració de Festa d'Interès Nacional –despolititzant els òrgans que decideixen aquesta distinció- i crear un catàleg de celebracions, festes i actes de cultura popular i tradicional.

ÀMBIT 4: GESTIÓ CULTURAL

1. Objectius

- 1) Impulsar la formació en la gestió professional de les activitats culturals, adreçada a administracions públiques, entitats associatives i empresarials, com a instrument per a garantir la pervivència de la vida associativa, de les iniciatives empresarials i dels projectes de les institucions.
- 2) Oferir suport econòmic per a la gestió cultural a les associacions culturals i dels ens locals, especialment els de nivell pressupostari més baix.

2. Mesures

- 1) Promoure un Pla de formació de gestors culturals –amb especificitat per a tots els àmbits de les activitats culturals i patrimonials-, incloent-hi la Formació Professional reglada i els postgraus universitaris, però també la formació contínua.
- 2) Facilitar que les associacions culturals puguin disposar dels serveis de gestors culturals, si cal de manera parcial o compartida, amb els ajuts fiscals convenients.
- 3) Fer possible que, a través dels consells comarcals, els municipis petits puguin disposar de serveis de gestió cultural, patrimonial i festiva, amb els ajuts i subvencions que ho permetin.
- 4) Regular els estudis de disseny, de moda i d'interiorisme, i potenciar el seu reconeixement a nivell universitari.
- 5) Afavorir els professionals de la restauració que realitzen una cuina, ja sigui tradicional o d'autor, amb els productes i sabers catalans.
- 6) Projectar internacionalment la gastronomia catalana a través de certàmens culinaris i difondre l'aportació històrica de la nostra cuina a la restauració mundial.

Repte 3. Fer de la cultura l'espai comunicacional el motor cívic i econòmic de Catalunya

1. Objectius

- 1) Bastir un ampli consens social i polític al voltant de les polítiques culturals i de comunicació, que contempli l'existència coordinada d'organismes públics independents de l'executiu, tal i com s'ha assajat amb el Consell de l'Audiovisual. Aquesta mena d'organismes permeten una major transversalitat política, possibiliten iniciatives polítiques altament especialitzades i compartides, i afavoreixen la col·laboració dels sectors professionals amb l'esfera política.
- 2) Assegurar les competències de la Generalitat en matèria audiovisual i de telecomunicacions en el marc de l'elaboració d'un nou Estatut de Catalunya per tal de superar les actuals limitacions legals que resulten completament obsoletes i inacceptables. Recollint les orientacions europees en el sentit d'estrènyer els vincles entre telecomunicacions i audiovisual en la revisió de la normativa sobre el sector, podrà avançar-se en el rescat d'unes competències i atribucions que són imprescindibles per raons de sobirania, de racionalitat, d'eficiència, de competència i de defensa del pluralisme en el conjunt del sistema.

2. Mesures

- 1) Elaborar i aprovar la Llei catalana de l'audiovisual. Aquesta llei ha de contenir una visió actualitzada del sector audiovisual, estretament vinculat a les telecomunicacions i ha de contemplar la gestió de l'espectre radioelèctric. Ha de delimitar amb precisió l'espai comunicacional públic del privat, assegurant uns mitjans públics potents, eficients i independents, que actuïn no pas competint entre ells sinó buscant la complementarietat, i oferint garanties jurídiques i de viabilitat econòmica a un sector privat fort i competitiu. També ha de regular d'una forma precisa la comunicació de proximitat, fonamentalment pel que a la ràdio i la televisió locals i els mitjans comunitaris. I, sobretot, ha de proporcionar garanties de respecte a les llibertats bàsiques que afecten als professionals de la informació i la comunicació i als usuaris i destinataris dels mitjans.
- 2) Ampliar les competències del Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè esdevingui efectivament l'autoritat independent del conjunt del sistema audiovisual. Això significa que ha de disposar del Registre de mitjans audiovisuals, de la concessió i la revocació de llicències i autoritzacions, i de competències en la gestió de l'espectre radioelèctric i en la inspecció de potències i cobertures.
- 3) Reformar la llei de creació de la CCRTV. Mitjançant un capítol dins la Llei catalana de l'audiovisual o bé per la via de la reforma de la llei específica, cal abordar definitivament la reorganització de la CCRTV. Això vol dir, per exemple, blindar la seva independència i la dels seus mitjans respecte del Govern, establir un sistema de finançament transparent i suficient, modificar la composició i les funcions del Consell d'Administració, establir el nou mecanisme de selecció i d'elecció dels directius, o fixar els objectius derivats del paper fonamental de la CCRTV com a eix de tot el sistema públic audiovisual català.
- 4) Elaborar un pla d'acceleració de la implantació de la TDT. Encara que el termini de la migració digital s'hagi establert pel 2012, és imprescindible escurçar aquest termini fins a un horitzó 2008-09, per poder racionalitzar l'ús de l'espectre, per afavorir la reconversió del sector de producció de receptors i activar el mercat amb l'adaptació i la substitució d'aparells, i per incentivar la transformació dels mitjans actuals. Aquest pla ha de

contemplar també la sortida a concurs d'un segon multiplex de cobertura catalana, amb possibilitat de desconexions, de gestió privada.

- 5) Obrir un procés de reflexió i de negociació amb l'Estat, RTVE i les plantilles de treballadors dels mitjans d'aquest organisme que treballen a Catalunya, per tal d'evitar la seva marginalització dins del sistema públic català i assegurar l'aprofitament de la plataforma de recursos humans i materials que aquests mitjans representen.
- 6) Activar el desplegament de la xarxa bàsica de cable i les tecnologies complementàries que permetin l'accés universal –tothom i a tot el territori- a les connexions de banda ampla.
- 7) Establir, en el marc de les polítiques educatives i de culturització, un conveni general entre el sistema educatiu i el sistema de mitjans públics que permeti la utilització intensiva d'aquests mitjans en les campanyes i programes d'actualització i difusió de coneixements i de formació de capital humà.
- 8) Promoure un debat monogràfic al Parlament sobre la política de comunicació, a començaments de la legislatura, que permeti establir-ne els punts bàsics i incorporar-los al mandat marc que ha de ser la referència per a l'elaboració dels diversos contractes-programa dels mitjans de comunicació que constitueixen el sistema públic audiovisual.
- 9) Crear un Institut de Mesuratge d'Audiències i de difusió de mitjans, que pugui ajudar els mitjans locals i nacionals a certificar la seva importància i contribuir a la seva vinculació amb les xarxes de canalització dels recursos publicitaris.
- 10) Contribuir decididament a la integració de les xarxes de distribució de productes culturals i a la col·laboració entre mitjans de comunicació –especialment els públics- dels Països Catalans.
- 11) Estimular la recerca conjunta, humanística i tecnològica, orientada a la innovació en el sector de la cultura i la comunicació. Alguns camps, com ara els que vinculen reconeixement de veu, traducció automàtica i subtitulació, resulten d'una importància estratègica manifesta per a l'esdevenidor de la llengua i la cultura catalanes i poden enfortir segments d'excel·lència de projecció global.
- 12) Impulsar, en el si del sistema públic nacional, una veritable Agència Catalana de Notícies.